

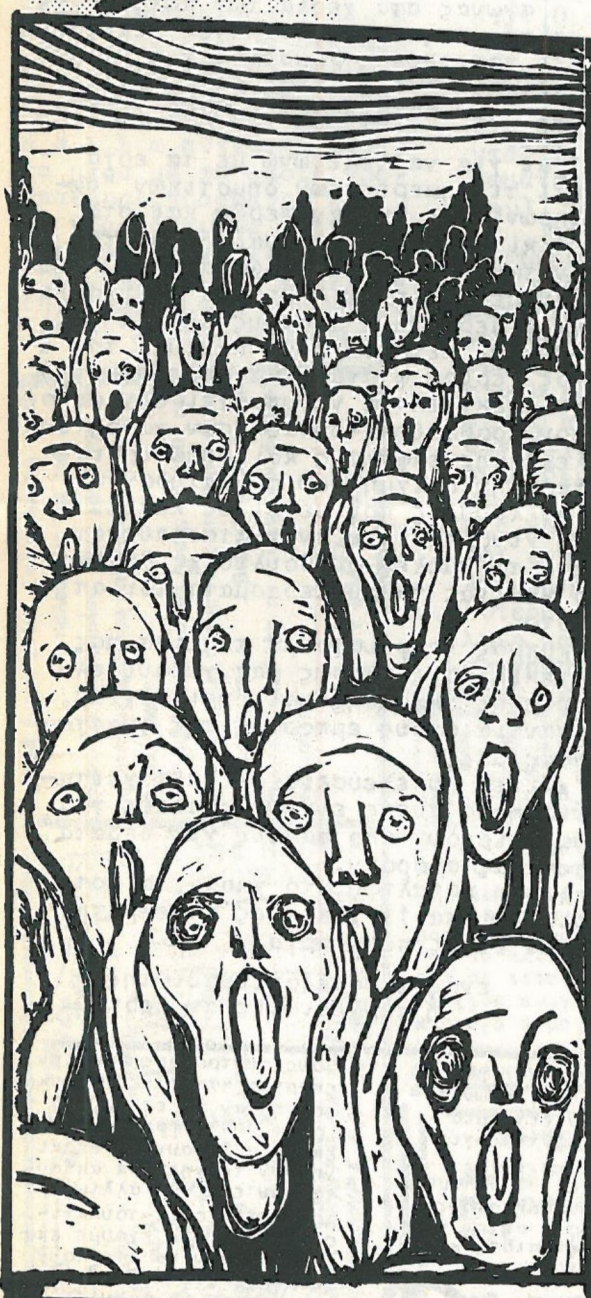
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΚΟΙΝΗΣ ΨΥΧΙΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ
60άρχ
Η τιμή αυτή ισχύει
μόνο για την διακι-
νηση μέσω βιβλιοπω-
λειών και περιπτέρων
στην άμεση, χέρι με
χέρι διακίνηση ή κα-
ταβολή χρημάτων ει-
ναι προαιρετική αν
και βοηθάει πολύ την
συνέχιση της έκδοσης

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟ Αργυρουπολη-Τερψιθεα Ν° 3

S.O.S. ΗΡΩΪΝΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Τα αφεντίνα και οι λακεδες τους θέλουν τη νεολαία φυ-
το, αποχωνωμενη, ευνοχι-
σμενη απο αισθηματα, δεμενη
χειροποδα, ανικανη να α-
ντισταθει, ανικανη να πολε-
μησει για εναν κοσμο διχως
δουλους και αφεντίνα.
Πως θα επιτευχθουν ολα αυτα;
Πάλια η τακτική:
-Είναι η τακτική των Ισπανων
κονκισταδωρων (κατακτητες α-
ποικιοκρατες: ο Κολομβος και
οι συνεχιστες του). Πως αλλι-
ως οι μεχρι τοτε λευτεροι
Ινκας και Μαγιας θα ανεχο-
νταν την 15ωρη δουλεια στα
ορυχεια και στο τροπικο λι-
πυρι αν πρωτα δεν τους ειχαν
φλομωσει στην κοκκινη.
-Πως αλλιως οι Αγγλογαλλοι
αποικιοκρατες θα κρατουσαν
παθητικούς και υπο τον ελε-
χο τους τους τεραστιους Ασι-
ατικούς πλυθησμούς (Κινεζους
Ινδους κ.α.) αν πρωτα δεν
τους ειχαν πηξει στο οπιο.
-Πως αλλιως η CIA θα καταφε-
ρνε να χειραγωγησει το τερα-
στιο κυμα νεολαιιστικής αμ-
φισητησης που αναπτυχθηκε
στις ΗΠΑ στα τελη της δεκα-
ετιας του 60 αν πρωτα δεν
ειχε φροντισει για την εξα-
σφαλιση πηγων ηρωινης (αυτος
ηταν ο λογος του πολему στο
Βιετναμ: ο ελεγχος του "Χρυ-
σου τριγωνου"-Καμποτζη, Λαος
Βιετναμ-των ναρκωτικων.)
Αξιος συνεργος του
κρατους στο δολοφονικο του
εργο, σταθηκε και το κεφα-
λαιο. Η ηρωίνη, το κατα κοινή
ομολογια πιο θανατηφορο να-
ρκωτικο, δεν είναι αμεσα
φυσικο παραγωγο ουτε δημι-
ουργηθηκε απο καποιους "περι-
θωριακους". Η ηρωίνη κατα-
σκευασθηκε στα εργοστασια
της BAYER, της γνωστης με-
γαλοφαρμακοβιομηχανιας το
1874 και το 1898 προωδεται
στα φαρμακεια συνδεομενη
απο διαφημιστική αφισα:
"ΗΡΩΙΝΗ: εναντιον ολων των
πωνων, καταπραυντικο του
βηχα, ιδανικο για την αποτο-
ξινωση μορφινομανων".

Το ίδιο ισχύει και για την
μορφίνη που κατασκευασθηκε
σε ιατρικά εργαστήρια στις
ΗΠΑ το 1803.
Η μορφίνη τοτε διαφημιστικε
σαν "το φαρμακο του θεου"
και χρησιμοποιηθηκε κατα κο-
ρον πανω στους τραυματιες
στρατιωτες του Αμερικανικου
εμφυλιου πολему. Αποτελεσμα;
Ο πολεμος τελειωσε αλλα αφη-
σε πιασ του 45.000 μορφινο-
μανεις, πρωην στρατιωτες.
Τα ίδια βεβαια ισχυουν για
τα πασης φυσεως βαρβιτουρικο
και αμφεταμινες. Ολα τους
φτιαχμενα οχι σε καποιες
σκοτεινες τρωγλες αλλα στις
μεγαλες φαρμακοβιομηχανιες
απο εναρετα και επιφανη μελη
της "αγιος καπιταλιστικής
κοινωνιας": επισημονες και
καπιταλιστες.
ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΠΑΣΙΦΑΝΕΣ: ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ διεξαχουν εναν
ακυρηχο πολемо εναντια στην
κοινωνια και ιδιαιτερα στην
νεολαία (καθως αυτη είναι απο
τη φυση της το ριζισπαστικο-
τερο κοινωνικο κομματι).
Δεν μενει παρα να ανταποδω-
σουμε με τον δικο μας ΚΥΡΗ-
ΓΜΕΝΟ ΠΟΛΕΜΟ, με την ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ.
ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ. Η α-
παθεια σου μπορεί να σημανει
θανατο του φιλου σου, του
παιδιου σου, του δικου σου.
Για να κυνηγησεις τους εμπο-
ρους απο την πλατεια και τα
σχολεια της γειτονιας αρκουν
εστω καμια 20αρια αποφαι-
σμενοι ανθρωποι με ματσουκια
Αρκουν εστω κι αυτοι για να
γινει λαμπογυαλο το προξομα-
γαζο της γειτονιας. Αρκουν
αυτοι για να ξυπνησουν την
κοιμισμενη κοινωνικη συνει-
δηση των VIDEOπληκτων συμ-
πολιτων μας και μετα να προω-
θουν τις μαζικες "πολιτο-
φυλακες" και τις αυτοδιαχει-
ριζομενες θεραπευτικες κοι-
νότητες σε καθε γειτονια.
ΚΑΙ ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ, εσυ που
διαβαζεις αυ-
το το δελτιο

μη μου πεις πως ολα αυτα ει-
ναι δουλεια της αστυνομιας
και των αρμοδιων φορεων.
Δεν νομιζω να εισαι τόσο α-
φελης. Το ποιοι πουλανε την
ηρωίνη "ο κοσμος το'χει του-
μπανο κι αυτοι κρυφο καμαρι".
Μην κοιτας στην τηλεοραση
οταν δειχνει που και που συλ-
λφεις μεγαλεμπορων, τραβα νο-
ρωτησεις ποσοι απο αυτους δι-
καστηκαν και ακομα περισσοτε-
ρο ποσοι βρισκονται σημερα
στη φυλακη (βλεπεις δεν στε-
λνουν τηλεοπτικο συνεργειο
στην αποφυλακιση).
-Και μετα κανε μια βολτα κα-
τα Δαφνι. Εκει που είναι κλει-
σμενο το "πρεζακι"-το παιδι
του γειτονα σου ιωσ-που του
κανουν "θεραπεια" με χουφτες
βαρβιτουρικα αφηνοντας τον
φυτο.
-Κανε μια βολτα κατα Κορυδαλ-
λο. Εκει μεσα είναι ο πιτσιρι-
κας που τον πιασανε με ενα
τσιγαριλικο "μαυρο". Τον κλει-
σανε στη φυλακη για να "συνε-
τισθει" και να "επανελθει
καθαρος στην κοινωνια" μα να
εισαι σιγουρος πως εκει μεσα
τα κυκλωματα και τα ανθρωπο-
μορφα γουρουνια που λεγονται
φυλακες θα φροντισουν να μα-
θει και την ηρωίνη και οταν
πια θα βγει απο τη φυλακη
δεν θα είναι πια ο πιτσιρικας
που απο περιεργια καπνισε
ενα τσιγαρο χασις αλλα θα ει-
ναι πρεζακιας, θα είναι κλε-
φτρονι, θα είναι ρουφιανος
της ασφαλειας.
-Κι ομως, δεξ τι γραφουν οι
φυλλαδες. Είναι λεει οι ανα-
ρχικοι που εχουν σχεση με τη
πρεζα. Ποσες φορες ομως οι
αναρχικοι δεν χτυπησαν (οπως
κανεις αλλος) εμπορους και
πρεξομαγαζα πληρωνοντας το
κυνλωμα του θανατου με το μο-
νο νομισημα που τους αξίζει:
με τη φωτια.
Ιωσ να μην κετυχαν πολλα
πραγματα. Είναι ομως φυσιολο-
γικο. Τουλαχιστον κρατησαν
ψηλα την αξιοπρεκεια τους ε-
νω ταυτοχρονα εδωσαν ενα πα-
ραδειγμα δρασης για τους πο-
λιτες. Απο την αλλη κατεδειξα
σ' ολους το ρολο του κρατους.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

- ### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
- Συντομη ιστορια του ελληνικου αναρ-
χικου κινήματος (α' μερος/1862-1900)
 - Καλεσμα προς την νεολαία των γηπεδων
εναντια στην κρατικη κτηνωδια και
εξαθλιωση
 - Αλληλεγκνη στην καλαιστινιακη
εξεγερση
 - Εργατικα "ατυχηματα" ή φορος
αιματος στο κεφαλαιο...
 - Αναρχισμος... τωρα (κριτικες
αναλυσεις)
 - Διεθνεις αναρχικες ειδησεις

τον τελευταίο καιρο γινόμαστε μαρτυρες μιας ολομετωπης
κρατικής επιθεσης εναντια σε κοινωνικα κομματα που εξα-
κολουθουν να αντιστεκονται στα σχεδια των διαχειριστων
της εξουσιας, που επιδιωκουν τον γενικευμενο εκφασισμο και
εξ"αυριανισμο" της κοινωνιας. Καθε μεσο επιστρατευεται απ'
αυτους: προβοκατοριες, απειλες, τραμπουκισμοι:
-πρωτα απ' ολα η κατασκευασμενη απο την ασφαλεια προκηρηξη
των φυετο "λαικων αντιεξουσιαστικων ομαδων".
-μεσα απο τις στήλες της "αυριανοφυλλαδας", "αγανακτισμε-
νοι πολιτες", "εκπροσωποι του λαουτζικου" (επι μισθωσει ρου-
φιανοι) απαιτουν να "σταλουν οι αναρχικοι στην φυαρο, να ξε-
βρωμησει ο τοπος".
-στην θεσσαλονικη, βαλτοι ασφαλιτες επαγγελονται "βια στην
βια των αναρχικων", και απειλουν συγκεκριμενους συντροφους.
-χαφιδομεατζηδες, κουρδισμενοι αυριανιστες και φασιστες ε-
πιτιθενται εναντια σε μελη της "οργανωση σοσιαλιστικη επα-
νασταση" με αφορμη εκδηλωση της ΟΣΕ για το "μακεδονικο".
Ενα εχουμε να πουμε σ' ολα αυτα τα τογλανα: αφου η μονη
γλωσσα που καταλαβαινετε είναι η φωτια, εμεις εχουμε να σας
"πουμε" πολλα ακομα... ειναι καλα οι συγγροι εργατες που
ανακαλυψαν την μολοτοφ...

συνεχ., σελ. 8

ΓΛΥΦΑΔΑ...

το "διασκεδασιοδοχείο"
της τσιμεντούπολης

"ΜΕΣΑ στους στενούς σου δρόμους
που με παν στα ίδια στεκία
που τα γηρίσα και χτες
βραδυ...σπρωχνω να περασω
μπας και βρω μέρος νάραξω
και να ... πω"

Γλυφαδα...το διασκεδασιοδοχείο αυ-
της της τερατούπολης, της πόλης που
απεγνωσμένα επιζητεί να ξεχαστεί.να
ξεχαστεί τις αλλοτριωμένες σχέσεις
της καθημερινότητας, το θωρο στο γα-
μήμενο το αφεντικό, το πρεσσαρισμα
στο σχολείο, το μαντρωμα στα τσιμε-
ντενία κουτακία, τον φοβο για τον
διπλανο σου, την μιζερία της καθη-
μερινής επανάληψης, το ότι αυριο ή
μεθαυριο είναι δευτερα και... "πα-
λι μέσα το κεφαλι μαλακές". και με-
σ' όλα αυτά, φαντάσμα θανασιμο πανω
απο το κεφαλι της νεολαίας, η υστα-
"λυση": πρεζα και παραμυθιασμα.

Μπαρ, καφετεριες, φαστοφουνταδικα, δε-
καδες και για καθε γουστο μα ταυτω-
χρονα τοσο πανομοιότυπα μεταξυ
τους: ξενερωτες αγγλιδες μπαργουναν
μ' ένα μαλακωμένο χαμογελο (σημα κα-
ταθεθεν προσποίησης και φευτίας) /
"έυγενεστατα" γρίλιακια στην εισοδο
με απλανεσ βλεμμα (μερικοι επιμεν-
νουν να φορανε φανελακι και μες
στο καταχειμωνο για να δειχνουν το
"σβατζενεκερ" κορμακι τους / "ιλου-
στρασιουν" τυπισες, αποφασισμενες να
πουλησουν ακριβα το μουνι τους, να
ζησουν μια ζωη "αλα Δυναστεια" / το
αφεντικό (δεν χρειαζεται και πολυ
να φαξετε για να το βρειτε, δεν ε-
χετε παρα να δειτε ποιος θα παρει
την πιο γλοιωδη εκφραση οταν μπου-
νε οι μπατσοι.)

Όλα αυτά μια καλοστημενη επιχειρη-
ση, όλα ετσι στημενα ωστε να εξυπη-
ρετουν το "δικαιωμα στην αποχαυνω-
ση", το μονο δικαιωμα που οι εξου-
σιαστες (κυβερνηση και δημοτικη αρ-
χη) αναγνωριζουν στους υπηκοους
τους.

Στα τελη του 19ου αιωνα, το εργα-
τικο κινημα παλευε με το αιτημα
των 3 θωρων, δηλαδη : 8 ωρες δου-
λεια, 8 ωρες ξεκουραση και 8 ωρες
ελευθερο χρονο. (τοτε δουλευαν
10 με 14 ωρες). Μετα απο μακροχρο-
νους και αιματηρους αγωνες, οι ερ-
γατες κερδισαν το θωρο ομως τα α-
φεντικα ηταν ετοιμα να αναπληρω-
σουν την χασουρα: " αδους να εχουν

8 ωρες ελευθερο χρονο, ετσι κι αλ-
λιως κι αυτος δικος μας θα ειναι
και οχι μονο θα ελεγχουμε τον ε-
λευθερο χρονο τους α λ λ α θα τα
κονομαμε κίολας". Ετσι και ο
ελευθερος χρονος μας γινεται εμπο-
ρευμα. τα κονομανε απο καθε τραγου-
δι που ακουμε, απο καθε χορο που χο-
ρευουμε, απο καθε ταινια που βλεπου-
με και οχι μονο αυτο
α λ λ α ΑΥΤΟΙ κανονιζουν το
τι τραγουδι θ' ακουσουμε, τι ταινια
θα δουμε (το 85% της διακογραφικης
και κινηματογραφικης παραγωγης ε-
λεγχεται απο τις πολυεθνικες).

Μεκια, μητροπολη αυτης της κατα-
στασης ειναι η γλυφαδα, αυτο το δια-
σκεδασιοδοχείο της τσιμεντούπολης.
Ειναι η φωτεισμενη βιτρινα της, ειναι
το αποκορυφωμα της παρανοιας
της.

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ: όλα αυτά, οχι σ' ε-
ναν δημο με δημαρχο "δεξιό" ή "δι-
εφθαρμένο" αλλα με δημαρχο "προοδ-
δευτικό", "αριστερο-συμπαταξιακο"
(μεγαλε "ζουφη"). Ήναν δημαρχο που
δεν εβγαλαν βεβαια οι κατοικοι της
"βιτρινας" της κατω γλυφαδας αλλα
ο κοσμος στις εργατογειτονιες στο
πυρναρι και την περφιθεα (ανω γλυ-
φαδα).

Μεσα σ' όλα αυτά, η κκεδικη δημοτι-
κη πλειψηφια κανει γκελες: ξεκινα
εκστρατεια κατα των ναρκωτικων ορ-
γανωνοντας... λαχειοφορο αγορα (λιγο
ακομα και θα καναν και την επανα-
σταση). Ακομα, ο "συντροφος" ο ριαχ-
χος κατασπαρσεται απο... μενομενο
παπα στο "σπιτι της στοργης" (θα α-
ναφερθουμε σε επομενο τευχος σ' αυ-
το ορφανοτροφείο-κατεργο οπου βια-
ζονται παιδικες φυχες), .

Κατα τα αλλα αγαπητοι συνδημοτες,
ανεχομαστε να μας δουλευουν για το
γκολφ, τα Αστερια και τα 11 χιλια-
δες στρεμματα. Επιτελους, ποτε θα κα-
ταλαβετε πως η δημοτικη αρχη (η ο-
ποια δημοτικη αρχη, αριστερη ή δεξι-
α, χθες, σημερα ή αυριο) δεν προκει-
ται να παει κοντρα σε ισχυρα οικο-
νομικα ή πολιτικα συμφεροντα. Ποτε
θα καταλαβετε πως τους 3 παραπανω
χωρους δεν θα μας τους δωσει κα-
νεις αλλα ε μ ε ι ς θα πρεπει να
τους παρουμε.

-ΕΜΕΙΣ θα παρουμε το γκολφ-αυτον
τον πανεμορφο χωρο-και απο κλει-
στο κλαμπ της πλουτοκρατιας θα το
μετατρεφουμε σε μια οαση μεσα στην
μπετον-αρμε σαχαρα μας..

-ΚΑΝΕΙΣ δεν εχει το δικαίωμα να πε-
ριφραζει την ...θαλασσα και τις πα-
ραλιες. Ας παρουμε τ ω ρ α τ α Α-
στερια.

-ΕΜΕΙΣ θα πρεπει να παρουμε και
την τερασια εκταση των 11.000
στρεμματος και θα πρεπει να το κα-
νουμε τωρα πρωτου οι "σωτηρες" μας
την κοψουμε οικοπεδα και αρχισουν
να ξεφυτρωνουν πολυκατοικιες. Ας
μην εχουμε καμμια εμπιστοσυνη
στους εξουσιαστες: ποιος μας ρωτησε
για την κατασκευη του υδραγωγείου
(που ουσιαστικα φτιαχτηκε για να υ-
δροδοτησει την σχολη ευελπιδων στη
βαρη) που εκτος των αλλων χαλασε ε-
να απο τα ομορφότερα σπηλαια της
Ευρωπης. Ας παρουμε λοιπον τα 11
χιλιαδες στρεμματα και εκει μεσα
ας φιαξουμε οτι... τραβαι η φυχη
μας.

Καμμια εμπιστοσυνη στους εξουσια-
στες, στους δημαρχους, στους νομαρ-
χες και στους υπουργους.

Ο αγωνας στα χερια των πολιτων, με-
σα απο τις αυτοργανωμενες επιτρο-
πες τους. Μονος αρμοδιος για να παρ-
νει αποφασεισ ειναι οι συνελευ-
σεις των κατοικων της καθε γειτο-
νιας.

Και για να τελειωνω με τα εργα-
και τις ημερες των δημοτικων "σω-
τηρων" μας να αναφερω και στο
στεκι νεολαίας: ενας συμφοτος
κνιτων και ανεγκεφαλων (αν και υπηρ-
χαν μερικα πολυ ξεγημενα παληκαρια
εκει μεσα, τους οποιους βεβαια για
να τους μετρησεις, τα δαχτυλα του ε-
νος χεριου φτανουν και περισσευουν)
πο στεκι επαφε να υπαρχει σαν αυτο
που προβληθηκε-δηλαδη σαν χωρος ε-
λευθερης εκφρασης και δημιουργιας-
απο την στιγμη που σταματησαν οι
συνελευσεις που μεχρι σε καποια φα-
ση γινονταν και αντικατασταθηκαν
απο το θμελες συμβουλιο. Ας βγαλει
ο καθενας τα συμπερασματα του απ'
αυτο.

Εμπρος να φτιαξουμε τα δικα μας
στεκια, τους δικους μας χωρους ελ-
ευθερης εκφρασης και δημιουργιας,
εναντια στους εμπορους της ψυχαιω-
γιας μας.

Αϊκιες συνελευσεις σε καθε γειτο-
νια. Μονο αυτες ειναι αρμοδιες για
να παρουν απο φασεις για θεματα
που μας αφορουν.

Άμεση καταληψη στο γκολφ, τα αστε-
ρια και τα 11 χιλιαδες στρεμματα,
πριν ειναι πολυ αργα

ενας...βορειογλυφαδιωτης
ή περφιθιωτης αν προτιμας

για την εκδοση

Όπως διαβάσατε και στην
1η σελίδα, απ' αυτό το τευ-
χος οριστηκε μια τιμή-μο-
νο για την διακίνηση με-
σω βιβλιοπωλειων και πε-
ριπτερων-. Στην αμεση, χε-
ρι με χερι διακίνηση, η
καταβολή χρηματων ειναι
προαιρετικη (αν και η μι-
κροτερικη οικονομικη σας
βοηθεια βοηθαει πολυ).
Αποφασισαμε τον διπλα-
σιασμο των σελιδων και
τον ορισμο αυτης της τι-
μης γιατι:
I) ετσι κι αλλιως δεν μας
εφταναν οι 4 σελιδες για
να εκφρασουμε οσα θελου-
με.
II) για να βγει η "δ" στα
περιπτερα και να παει σε
περισσοτερα βιβλιοπωλεια
(περα απο τα "δικα μας")
III) για να εξασφαλισουν
ποροι για την συνεχιση
της εκδοσης. Η θελιδη
"δ" σε 2.000 αντιτυπα κο-

στιζει 25 περιπου χιλια-
δες. Αποτις 60 δρχ. τις
20 τις βασταει ο περιπτε-
ρας ή ο βιβλιοπωλης. Δια-
κινοντας λοιπον ετσι 600
τευχη (600x40) εχουμε κα-
λυφει το κοστος της εκ-
δοσης και μοιραζουμε τσα
μπα τα υπολοιπα τευχη.

Αυτο δεν γινεται επειδη
δεν γουσταρουμε να βαλουν
με φραγκα απο την τσεπη
μας αλλα επειδη θελουμε
η "δ" να ειναι σε θεση
να αυτοχρηματοδοτειται
και το προσωπικο μας ξε
παραδιασμα να:
α) νοικιασει ενα χωρο στη
γειτονια μας που να λει-
τουργησει σαν "αντιεξου-
σιαστικο κεντρο"
β) χρηματοδοτει την εκδο-
ση προκυρηξεων, αφισων
και αργοτερα-ελπιζουμε-
μπροσουρων και βιβλων.
Πιστευουμε πως στην ε-
παναστατικη μας πρακτικη
ποτε η εκδοση ενος εντυ-
δεν θα πρεπει να γινεται
αυτοσκοπος (οπως δυστηχως
επανελημενα εχει συμβει
με αναρχικα εντυπα) ουτε
και να αποτελει την κυρια

δραστηριοτητα μιας ομα-
δας. Γι' αυτο, η επομενη
"διαταραξη" μαλλον θα αρ-
γηση και την υπολογιζου-

με καπου δον Απριλη (πα-
ντως σιγουρα πριν την
πρωτομαγια καθως σ' αυτην
λειμε να ειναι αφιερωμενο
το πολυ σπεισιαλ τευχος
που θα βγαλουμε)

Παντως μεχρη τοτε σιγου-
ρα θα τα πουμε πολλες φο-
ρες

Μεσα στον φλεβαρη μιλα-
με για ενα αυτοκολλητο
σε πολλες χιλιαδες κομ-
ματια (τουλαχιστον 4) ή
για μια αφισσα (αν εχουμε
φραγκα γιατι να μην
βγουν και τα δυο)

Τον μαρτη υπαρχει η δι-
κη των δυο αναρχικων πο-
λιτικων κρατουμενων, του
Σμυρναιου και του μαρι-
νου. Επεισης υπαρχει η
25η μαρτιου που ελπιζου-
με κανουμε καποες παρεμ-
βασεις.

Σ' ολο αυτο το διαστημα
θα προσπαθουμε να ερ-
θουμε σε επαφη και με αλ-
λες αναρχικες ομαδες και
συντροφους για να συντο-

νισουμε την δραση μας εν
ωψει των επερχομενων εκ-
λογων (φανταστετε μια
πανελλαδικη αντεκλογικη
καμπανια).
Τελειωνοντας θα θελαμε
να ευχαρηστησουμε ολους
οσους βοηθησαν σ' την την
ιστορια οπως ελπις και

τους συντροφους απο την
επαρχια και το εξωτερικο
που ηρθαν σε επαφη.

Οσοι συντροφοι απο την
επαρχια θελουν να διακι-
νησουν τευχη (περα απ' αυ-
τα που ετσι κι αλλιως θα
τους στελιουμε-τουλαχι-
στον σε οσους εχουμε επα-
φη-) μπορουν να στελουν
500 δρχ. για καθε 20αδα
τευχων (για να καλυψουμε
τουλαχιστον τα ταχυδρο-
μικα και τα αλλα μικρο-
εξοδα)
Αυτα προς το παρον
και...

αναρχια
και
ζωη
=

Εκπαιδευτικός Ζουρλομανδύας ή πως μετατρέπονται τα παιδιά σε κρετίνους

Ο καθηγητής της γαστροντερολογίας του πανεπιστημίου θεσσαλονίκης, κουντουράς, -ο οποίος απ' ότι μαθευτηκε αργότερα σταλθηκε απο θρησκευτική οργάνωση που ελεγχεται απο τον σκληροπυρηνικό καντίνα- έδωσε την θλίβερη εμπειρία στους μαθητές του 2ου λυκείου αργυρουπόλης να παρουν μια γευση απο μεσαιωνα στις 19-12-1988, γεγονός που αποδοκνείει πως ο σκοτεινός, η παραπληροφόρηση & η τρομοκρατηση δεν είναι παρελθον για την εκκλησία, αλλα αντιθετα είναι τα μεσα με τα οποία προσπαθουσε, προσπαθει και θα προσπαθει να πραγματοςει τον σκοπο της υπαρχης της, δηλ. τον ελεγχο & την αποβλακωση των μαζων

Αυτος λοιπον ο "ανθρωπος

του πνευματος" προσφερθηκε να μιλησει στους μαθητες για το AIDS. Αντι γι' αυτο-και αφού ανεφερε πως η αιτια του AIDS είναι η πολυγαμία-προσπαθησε με χυδαίο και επικυνδυνο τροπο να προπαγανδισει τις θρησκευτικές του θεωρίες.

Διαστρεβλωσε επιστημονικές αληθείες, παραποίησε στοιχεία, κατασκεύασε μελέτες και στατιστικές, εκφοβισε με "παραδείγματα"-αποκνηματα της νοσηρης του φαντασίας, αδοαφορώντας για τα ψυχικά και σωματικά (στο αμεσο μέλλον) τραυματα που ανοίγει.

Καταδικασε τις ελευθερίες, ειλικρινείς, χωρίς ορια ανθρωπίνες σχέσεις ενώ παραλληλα εκθείασε το ιδανικό του "αμολυντου & αγνου μοναχου" που αποσυρεται απο τα εγκοσμια & ζει διχως "αμαρτίες". Ολα αυτά βεβαια διανθισμενα με εθνικιστικές-φασιστικές κορώνες του τυπου: "οι εχθροι μας οι τουρκοι πληθαινουν με μεγαλυτερο ρυθμο, για αντισυλληψη και οικογενειακο προγραμματισμο θα μιλάμε";. Ακομα χριστιανικά

αποφθεγματα που ξεπερνάγαν τα ορια της γελοιότητας (οι δυο λευκοι κυκνοι της μονογαμίας...) καθώς και SLIDES που ο ιδιος ειχε κατασκευασει για να τρομοκρατησει, να αποπροσανατολισει. Ο πραγματικός σκοπος του, το μεγαθος της υποκρισίας και της αναισθησίας του, αποκαλυφθηκε στο τέλος της ομιλίας του οταν συνοψισε: "το AIDS είναι η αρρωστεια των ομοφυλοφιλων και των πρεζακιδων". Αυτη η εμπειρία δημιούργησε εναν χειμαρο απο γι α τ ι.

Γιατι αυτοι οι ανθρωποι να διαθετουν τοσο μη χανισμο για την προπαγανδα τους ε ν ω οι μαθητες να εχουν τοσο πενιχρα μεσα για την ανακαλυψη της γνώσης; Υπαρχει ενα τεραστιο κυκλωμα του οποιου ο κουντουρας είναι ενα πλονι, οπως και ο μαθητης που τον προτεινε οπως και τοσοι αλλοι.

Γιατι οι θρησκευτικές οργανώσεις εχουν την δυναμη να αποπροσανατολίζουν, να παθητικοποιουν ενα κομματι της νεολαιας; Γιατι εχουν τα μεσα να υποβιβάζουν τον ανθρωπο σε τιποτενιο μαζανθρωπο, σε αβουλο ον που τα δεχεται ολα παθητικά, απο την πιο ξεδιαντροπη προπαγανδα ως την πιο στυγνη εκμεταλευση.

Οι απαντήσεις σ' ολα αυτά τα γι α τ ι συγκλινουν σε μια και μονη: στην οργανωση αυτης της σαπιας κοινωνίας. της ιεραρχικής κοινωνίας των προϊσταμενων-αρχοντων και των υφισταμενων υπηκοων, των μηχανισμων και των δομων που καλλιεργουν &

διαλωνίζουν την ανισοτητα και την εκμεταλευση ανθρωπου απο ανθρωπο.

Ματαια ομως. Μας θελουν παθητικούς μικροαστους που σκυβουν το κεφαλι, αβουλη μαζα ε ν ω για τον εαυτο τους κρατουν τον ρολο του επιδεξιου δημαγωγου. Γερούμε ομως πως ολες αυτές οι αντιδρασεις τους είναι οι σπασμωδικες κινήσεις που προερχονται απο τον ρογχο τον επιθανατιο, που τους σφιγγει και θα τους πνιξει...

Ας μην αφησουμε να μας ευνουχισουν "ψυχη και σωματι". Ας ορθωσουμε το αναστημα μας σ' ολους τους επιδοξους βιαστες της θελησης μας και ας ριξουμε την τ ε λ ι κ η κ λ ω τ σ ι α -γιατι περι τελικής κλωτσίας προκειται-.

Ας αγωνιστουμε δυναμικά και ομαδικά, μονο τοτε θα κατεβει η ουτοπια απο τα συννεφα της φαντασίας του ιδανικου και της ονειροπολησης και η συντριβοντας καθε αντισταση θα γινει η απλη, η καθημερινη πραγματικοτητα.

Υ.Γ.: η παραπανω αναφορά γινεται για να δρσει ενανυσμα για συζητηση. Ας αρχισει διαλογος, ας ανταλλαγουν αποψεις, ας γ ν ω ρ ι σ τ ο υ μ ε... Δεν είναι αναγκη ναδαι αναρχικός για να φιλοξενηθουν τα γραφτα σου σ' αυτην την εφημεριδα. Δρκει ο προβληματισμος και η ελευθερη βουληση, απο εκει και περα ο λ α ε ι ν α ι π ι θ α ν α...

Α.Θ. (μαθητης απο το 2ο της αργυρουπόλης)

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ...

Το γεγονός είναι λίγο-πολύ γνωστο απο τις εφημερίδες και την τηλεοραση: ένας 15χρονος μαθητης απο το 1ο της αργυρουπόλης, αυτοκτονησε επειδη δεν πηρε "καλους" βαθμους στο σχολειο.

Τι να πει καμεις μπροστα σε τετοιες περιπτώσεις, σε πνιγει η αγαπη, η απογοητευση, ο θυμος, το μισος. Το μισος για ολους αυτους που κανονίζουν την ζωη

μας, για ολους αυτους που σπρωχνουν τα παιδια στο αγχος, για αυτους που μετράνε την γνώση και την ανθρωπινή, προσωπικότητα με βαθμους, γι' αυτους που δηλητηριαζουν την ζωη των μαθητων με τις εννοιας του απανθρωπου και εξωτοτικού ανταγωνισμου.

Αγανακτηση και μισος για αυτο το πραγμα που λεγεται εκπαιδευτικο συστημα και που εχει τους

μαθητες παγιδευμενους στον ξεφρενο ρυθμο του: 6 ωρες σχολειο, 3 (τουλαχιστον) ωρες φροντιστηριο, 3-5 ωρες διαβασμα (πολλοι διαβαζουν και παραπανω), 1-2 ωρες μετακινήσεις (για τα παιδια απο την τέρψιδα και την αργπολη που πηγαινουν σε κεντρικά φροντιστηρια αυτες οι ωρες είναι παραπανω). Συνολο δηλαδη 15 ωρες, 15 ωρες κλειμμενης ζωης.

Τι να πει κανεις για αυτη την κοινωνια που σκοτώνει 15 χρονους ειτε αυτοι είναι παιδια της παλαιστήνης, ειτε αυτοκτονημενοι μαθητες, ειτε ο μιχαλακης ο καλτεζας. Τι αλλο να πεις γι' αυτη την κοινωνια περα απο την α ν α τ ρ ο π η της.

Σαν ελαχιστο δειγμα τιμης προς τον μαθητη, σαν ελαχιστο δειγμα της αγαπης μας, το επομενο

ΣΥΝΕΧ., σελ 6

Κεντρο Αυτονομης Πληροφορησης και Δρασης στην Ηλιουπολη

Εδω και 3 περιπου μηνες εχει ξεκινήσει μια διαδικασια για την ιδρυση "κεντρου αυτονομης πληροφορησης και δρασης" στην ηλιουπολη. Η πρωτοβουλια ξεκινήσε απο την "επιτροπη κατοικων" ενω για καποιο διαστημα στην ολη ιστορια συμμετειχε ενεργα και η "διαταραξη" (η βασικοί λογοι της χαλαρωσης των σχεσεων μας θα αναφερθουν παρακατω). Εδω, και προς αποφυγη παρεξηγησης, να πουμε πως στο "κεντρο" συμμετεχουν και μη αναρχικοί. Το "κ.α.π.δ." οργανωσε λοιπον

ενα διημερο εκδηλωσεων στις 13-14 γεναρη. Την πρωτη μερα πραγματοποιηθηκε εκδηλωση αλληλεγγυης στο τουρκικο κινημα αντιστασης εναντια στην χουντα του οζαλ. Ηκουβεντα ηταν αρκετα "ζωντανη" και ενδιαφερουσα και συμμετειχαν 50 πριπου ατομα.

Την δευτερη μερα εγινε συζητηση σχετικα με τα κοινωνικα κινηματα στις γειτονιες. Συμμετειχαν 70 περιπου ατομα και αναμεσα τους εκπροσωποι απο το λντε-εξουσιαστικο ρεκι λνω πατησιων, το κεντρο βναλλακτικων κινήσεων, το περιοδικο "ακροβασία" απο το χαλανδρι, απο την αναρχική ομαδα περιστεριου καθώς επεσης και απο τις αναρχικες ομαδες της πατρας και της χαβαλας.

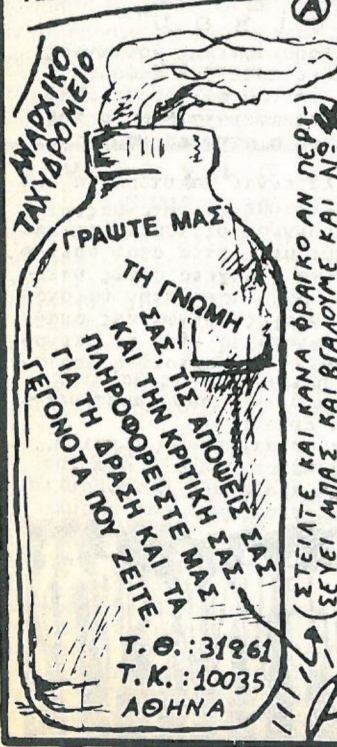
Δυστηχως το επιπεδο της κουβεντας ηταν μαλλον χαμηλο και εκρατουσε μια γενικότερη θολου-

ρα και ασαφεια που οφειλταν βασικά στον θεωρητικο "χαμο" που επικρατει μεσα στο "καπδ" λογω του πολυμορφου και μη συνεκτικου χαρακτηρα του.

Αυτος ηταν και ο βασικός λογος για την χαλαρωση των σχεσεων μας με το "κ.α.π.δ." καθώς η συμμετοχη μας σ' αυτο ειχε καταντησει χασιμο, χρονον και αναλωση σε ατελείετες θεωρητικολογίες που δεν εβγαζαν πουθενα. Παντως ειλικρινα ευχομαστε στους φιλους και τους συντροφους απο την ηλιουπολη να τα καταφερουν στους στοχους που εχουν θεσει.

Στα αμεσα σχεδια τους συμπεριλαμβανονται ενα παρτυ, στις 8-2, στο μπαρ "πυλαιο" σπα βραχεια (βρεσου και ποστια) καθώς και μια εκδηλωση για τους 2 αναρχικούς πολιτικούς κρατουμενους.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΕΝΑ ΜΥΝΗΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ΣΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥΠΟΛΗΣ.....!!; ; @!

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ τώρα!!

Εισαγωγή: η αναγκη...

Στην Ελλάδα του 1989 ένας αγώνας είναι αυτός που για την κοινωνία προβallει υπερανάγκη... ο αγώνας για επιβίωση, για να κρατηθεί κατι ζωντανό κάτω από την λαβή που αποτρεφώνει τα πάντα, πριν να είναι πολύ αργά. Δεν μπαίνει ζήτημα απαισιοδοξίας. Είναι σίγουρο πως μέσα στα αποκαΐδια γεννιέται η νέα ζωή αλλά αυτό που έχει σημασία είναι να μην μας ξεπεράσουν για μία ακόμα φορά οι εξελίξεις. Τα σκατά που μέσα τους χάνεται το τωρινό κοινωνικό γίγνεσθαι, δίνουν σε μας την ευκαιρία (όσο κυνικό κι αν ακουγεται) να τα μετατρέψουμε σε... κοπριά για το δέντρο του αναρχισμού που -διδάλε-καποτε θα πρέπει να φυτρώσει σ' αυτή την γη.

Ομως πρώτα, όπως και όλη η κοινωνία, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε την επιβίωση (εναντία στα σχέδια της εξουσίας). Δεν μιλάω για δεκαετίες αλλά για τα αμέσως επόμενα χρόνια ή και μήνες αμα θέλεις. Δεν θα πρέπει να αφήσουμε τον χειμάρρο των εξελίξεων να μας παρσουργί μακριά από την ικανότητα αποτελεσματικής δράσης και σκεψής. Το ότι είμαστε ελευθεριακό κίνημα (σε υποτυπώδη μορφή), με τα μέλη του χωμένα στις κοινωνικές διαφοροποιήσεις, κάνει αυτονοητή την διαλεκτική μας σχέση με την κατάσταση του κοινωνικού συνόλου. Και συντροφοί, θα πρέπει να αποτρεφούμε το να έχει η σημερινή κοινωνική σάπιλα αντίκτυπο ανάμεσα μας/και ο κίνδυνος είναι μεγάλος και ορατός.

Το ελλειδοφόρο είναι πως αυτή η σχέση σαν διαλεκτική που είναι, κάνει μια δικιά μας ανυψωση να είναι σε θέση να αντιστρέψει-δυσκολύνει-εσώ-την πτώση της οποίας "επαναστατικής συνείδησης" των μαζών.

Μια δική μας ανυψωση... αλλά ποια ανυψωση?

Αρκεί να κοιτάσουμε γύρω μας αλλά και μέσα μας...

"Όπως όλες οι αλλαγές στην φύση, έτσι και η αναρχική κοινωνία θα είναι αποτέλεσμα μακροχρονίων, αργών και αδιακοπών αλλαγών. Μπορούμε να πούμε πως δεν διαμορφώνεται μόνο από την επανάσταση αλλά α-σταματητά σχηματίζεται πριν, κατά τη διάρκεια και με τα απ' αυτή. Αυτή η συνοπτική δόση της θέσης του Ε. Ρενκλ (που εγώ προσωπικά θεωρώ απολύτα σωστή και αυτονοητή) κάνει -το λιγότερο- αδύνατο το να επεξεργαστούμε την προοπτική μιας επαν-στάσης χωρίς να είμαστε σίγουροι για το τι δημιουργούμε μετά αλλα ιδιαίτερα πριν απ' αυτή.

Περίεργη η δυνατότητα μια επίκοδομτικής οσσο και καταστροφικής επαναστατικής αλλαγής χαρακτηρίζεται από το μέγεθος της επικοινωνιακής και καταστροφικής παρουσίας της δράσης των οποίων ανατρεπτικών δυναμειών.

Με γνώμονα τα παραπάνω, το μέλλον της αντιεξουσιαστικής ιδέας φαίνεται θεοσκοτεινό αν το αντιεξουσιαστικό παρόν παραμείνει στο "πέρηφανο" κουντίσιμα του, στην καραντίνα του κοινωνικού περιθωρίου επιτελών συντροφοί, ως ποτε θα αναπαράγουμε σε μια "απαραίτητως ελευθερική εκδοχή" τα αποβρασμάτα που η κοινωνική αλλοτρίωση γεννά. Και μιλάω για τον μεσοανισμό, τον σνομπισμό, την φαλλοκρατία, τον γυρισμένο από την αναποδή κομφορμισμό. ως ποτε θα επιδιδομάστε στο ευγενές σκοπό του "επαναστατικού αυνανισμού"; ως ποτε θα βολοδε-ρνούμε την మీνα στον μηδενισμό και την άλλη στην εργατικότητα.

Αναμφισβητήτα υπάρχουν και θετικά στοιχεία στον "χώρο", η ποιητική του, η περηφανία αδιαλλαξίας (συχνά επιζήμια αλλά πάντα περηφανή), το πάθος για αγρία δράση. Όλα αυτά όμως είναι ένα τίποτα μπροστά σ' αυτά που θα έπρεπε να γίνονται.

Όσοι από εμάς θέλουν να ονομαζονται αναρχικοί να ξέρουν πως κουβαλάνε ένα βαρύ όνομα, βουτηγμένο στο αίμα των προλεταριών αιώνες τώρα, χαραγμένο στην πιο ηδονική και απελευθερωτική προσδοκία της κοινωνίας. Δεν έχουμε το δικαίωμα (το ηθικό δικαίωμα) να επικαλούμαστε το όνομα της αναρχίας, να προσπαθούμε να γίνουμε καταλύτες των εξελίξεων και να μην είμαστε σε θέση να οργανωθούμε, να αρθρώσουμε σαφή λόγο-πέρα από τις φιλοσοφίες του "υφους και του βαθους", τριγυρνάμε γύρω απ' ένα ασαφή ακτιβισμό και μια καταπερι-δους απολύτη απονεκρωση ενώ έχουμε αφήσει ένα καρο μικροαίτιες και λουμπεν μαλακίες να αντλούν "αφεισρία" ανάμεσα μας, θα πει κάποιος: "στ' αρχιδια μου... εγώ κάνω αυτό που γουστάρω, και στο γηπεδο τρέχω και επίκο χέβω μετά και τα μυαλά στα καγκέλα..." και φιλέ, καβλά σου στο κατώ-κατώ. Πουθεν που δεν έχεις το-ηθικό-δικαίωμα να λεγείς αναρχικός. όσο θέλεις τον εαυτό σου γράναζι στον προπα-γανδιστικό μηχανισμό της εξουσίας είτε αυτό είναι ποδοσφαίρο, είτε δημιουργήμα των πολυεθνικών της δισκογραφίας δεν έχεις το δικαίωμα (το ηθικό δικαίωμα επαναλαμβανώ) να χρησιμοποιείς το όνομα ή το σύμβολο της αναρχίας. ούτε εσύ, ούτε κανένας άλλος που δεν έχει καρφωμένη στο μυαλό του την ιδέα της κοινωνικής επανάστασης, την παλή εναντία σε κάθε μορφή εξουσίας, την προοπτική του αναρχικού κινήματος.

Το αν διασώθηκαν μέχρι τώρα, το οφείλουμε στην ανυπερβλήτη δυναμική των ιδεών μας καθώς και στην παρουσία-λίγων- συνεπών ατόμων και ομάδων.

Τα όσα διγόνται εδώ, αφορούν και στο χενούν-κατά μικρό ή μεγάλο μέρος-το σύνολο των ελλήνων αναρχικών του σήμερα (συμπεριλαμβανο-μένου φυσικά και του γραφοντά) αυτά που γραφονται, πρέπει να τονίσω πως γραφονται καλοπροαίρετα και με προσωπική αίσθηση ευθύνης αλλά ο κομπος φτάνει στο χτένι και δεν με απασχολεί αν κάποιους θα ξε-νίσουν ή θα κάνουν να νοιώσουν ασήμα αυτά που γράφω.

Αντιθέτα, αυτό επιδιώκω...

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ "ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΛΥΚΟΥ"

Είναι φορές που μέσα στην πεζοτητα της απραξίας και της καθημε-ρινότητας έρχεται η ποίηση να γταθεί για να δώσει ένα χρώμα στην αχρωμία που μας περιβάλλει. Ο λαϊκισμός που πνίγει κάθε μη χυδαία εκφραση, η μαζικοποίηση της σκέψης, της ηδονής, της δυστυχίας, μας ρεπει όλους ανεξαιρέτως προς την πλευρά της αλλοτρίωσης της απόξε-νωσης απ' αυτή την κοινωνία.

4

Το θέλουμε ή όχι συντροφοί, σε ατομικό επίπεδο, έχουμε μάλλον την οψη του παρανοήκου τροβαδόρου που μέσα από τις φωνές και τα τρα-γουδία του προσκαλεί να γκρεμιστεί καθετί παλιό ή σάπιο γύρω του. Αυτό το πράγμα φαντάζει αναποφευκτό και κακού λογικό. Εκεί όμως που ολοκληρώνεται το λογικό και αρχίζει το παραλόγο είναι όταν στην κοινωνική μας δράση υιοθετούμε τον ρόλο του "μοναχικού λύκου". Πρώτα-πρώτα ως ξεκαθαρίσουμε τι είδους κίνημα είμαστε. Το αναρχι-κό κίνημα, κομμάτι του ευρύτερου κοινωνικού κινήματος, το απασχολού-τα προσωπικά προβλήματα του κοινωνικού οντος-ατόμου. Αλλά μας απασ-χολεί και η κατάσταση του συνόλου των ατόμων. Τα μοντέλα που προ-βάλλει η αναρχική φιλοσοφία είναι αυτά μιας εναρμονισμένης με την φύση προόδου, μιας ομαλής κοινωνικής συμβίωσης. Από που και ως που εμείς, σαν ένα τέτοιο κίνημα, -εστώ με έντονες υπαξίαιες αναζητή-σεις-ανεχομάστε μια στάση ατομικιστική, ποιητική αλλά αχρηστή και επιζήμια.

Αν σκοπεύουμε να αλλάξουμε τον κόσμο γύρω μας, αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αν ζήσουμε και ζυμώσουμε σ' αυτόν τον κόσμο. Η δημιουργία του καινούριου, που έρχεται να πατήσει πάνω σ' απ' αυτό του παλιού, προϋποθέτει -από την μεριά των φορέων της διαδοχής- πλη-ρη και ολοκληρωμένη γνώση του παλιού. Δεν μπορεί κανείς να χτίσει μια νέα πραγματικότητα δίχως να είναι κατοχος των δεδομένων που κρηγούμενα υφίστανται. Και η γνώση αυτή δεν μπορεί παρά να είναι αποτέλεσμα εμπειρίας πάνω σε καταστάσεις και φαινόμενα.

Και, θέλουμε να φτιάξουμε την κοινωνία της εμπνεύσης μα οι αμέσες υλικές αιτίσεις που έχει μια επανάσταση κάνει την πραγμάτωση των "ιδεαλιστικών" όρων αναγκαία συνθήκη της καινούριας ζωής αλλά ο χι τ η ν ο υ σ ι α τ η ς.

Η ουσία θα είναι η οικειοποίηση του υλικού πλούτου (δηλ. ο κομμουνισμός-κοινωνική μορφή) και η καταστροφή της εξουσιαστικής μποτας (δηλ. η ελευθερία-ατομική και κοινωνική).

Ο μύθος του μοναχικού λύκου κινείται σε 2 αξόνες:

Η πρώτη, όπως προανέφερα, είναι αποτέλεσμα της ατομικής αντιδρα-σης στην μαζική "κοιλούρα" του τωρινού πολιτικού και πολιτισμι-κού στατους. Πέλικα η διαλεκτική αντίθεση που παρουσιάζεται με-ταξύ μαζικοποίησης και ατομικισμού αντικατοπτρίζεται και στο κι-νημα μας: κοινωνική ευαισθησία-ποιητική απομόνωση.

Η ενοποίηση των αντιθέτων έχει σαν αποτέλεσμα τον μικροαστισμό του κοινωνικού συνόλου και ειδικά σε μας, τον "μοναχικό λύκο", τον λύκο που δρα μόνος εναντία σ' όλους τους βοσκούς και τα τσοπανόσκυ-λα και που αρνείται εγωιστικά να συνεργαστεί και με άλλους. Σε τε-λευταία ανάλυση, αρνείται τα πάντα... πολεμώντας γι' αυτά.

Ο λύκος είναι -σε ιδανική μορφή- ο απομονωμένος "ποιητής ακτιβι-στης" ενώ σε πιο διαβρωμένη φάση είναι -κατά συνθήκη- ο μακρομαλ-λής νεαρός που καπνίζει μαύρο και έχει ραφτό ροκ-γκρουπ στο τζην μπλουζαν.

Ο α λ λ ο ς α ξ ο ν α ς είναι η αδυναμία να διαχωρίσουμε το α-ντικειμενικό από το υποκειμενικό μας επίπεδο, την κοινωνία από το άτομο, να δούμε αυτή την πραγματικότητα διαλεκτικά.

Η ηδονή του ξεχωριστού ανθρώπου εναντία στα αποκοιμισμένα ανθρω-πάκια είναι τεραστία. Είναι όμως ηλίθιο να την προσαρμόζουμε εκεί που από την φύση της δεν κολλάει.

Οι προσωπικές μας τάσεις είναι όχι ανεξαρτήτες αλλά διαφορετικού τύπου και αλληλοσχετιζόμενες με τις συλλογικές.

Ότι στο "εγώ" λειτουργεί ή είναι φυσικό αποτέλεσμα στο "εμείς" γί-νεται ξένο σώμα (αν μεταφερθεί αυτοούσιο) που όσο περνά ο καιρός μετατρέπεται σε πραγματικό φρενο στην εξελικτική κίνηση.

Συντροφοί δεν μπορούμε να ζήσουμε έξω από την κοινωνία, όσο ασχη-μή κι αν είναι. Η ελευθερία δράσης έρχεται όχι να μας χωρίσει αλ-λά να μας ενώσει με βάση τις κοινές μας προσδοκίες και με απαραι-τήτη προϋπόθεση τον σεβασμό του ξεχωριστού του κάθε ατόμου και την αρνήση της εξουσίας.

Είμαστε κοινωνικά οντα και αυτό είναι το πρωταρχικό. Η επιθυμία, η κάθε επιθυμία, έχει ρίζες κοινωνικές και μόνο μέσα από τις κοι-νωνικές φόρμες μπορεί να ικανοποιηθεί.

Από την άλλη η κοινωνία είναι αποτέλεσμα ένωσης ατόμων που δεν υφίστανται χωρίς αυτήν. Για άλλη μια αντίθεση που καλούμαστε να ε-νοποιήσουμε, μέσα μας πρώτα.

Ας σταματήσει επιτέλους η κοντοφθαλμή θεωρηση των πραγμάτων. Ας καταλάβουμε επιτέλους τι είμαστε και τι θέλουμε, αλλιώς θα μει-νουμε στην μοναξιά του εαυτού μας μακριά από κάθε προοπτική επιτύ-χους δράσης.

"Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ... ΓΕΝΟΥΣ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ"

Κα που τα βρκακλασμένα εκτρώματα της εξουσιαστικής κοινωνίας αντικατοπτρίζονται μέσα μας. όσο κι αν ξενίζει ποτε δεν παφμε να προχωράμε με την μολοτωφ στο ένα χέρι και με τον φαλλό στο άλλο. Δυστηώς ο "χώρος" ποτε δεν καταφέρει να ξεπεράσει τα βραχία της ανδροκρατίας, βραχία που πάντα γίνονται εμπόδιο στην επαναστατική κοινωνική δράση.

Είναι εύκολο να κοιτάμε την επιφάνεια αλλά είναι καλύτερο να δού-με τι κρυβεται πίσω της. Τουλάχιστον να καλύψουμε τα νώτα μας-πέρα λοιπόν από φλυαρίες για ισοτιές, αναρχοφρεμνισμούς, ισοτιμίες και λοιπά επαναστατικά ή μικροαστικά ας ριζούμε μια ματιά στον αριθμό ανδρών και γυναικών ανάμεσα μας/το αρσενικό στοιχείο σαφώς υπερ-τερεί. Μα θα πει κανείς, "οι γυναίκες από τον ρόλο τους στην υφιστά-μενη κοινωνία εντάσσονται δυσκολότερα σε ενεργές κοινωνικές ομα-δες". Ίσως... Αυτό όμως δεν μειώνει στο ελάχιστο το ίδιο το φαινο-μένο. Στο κατώ-κατώ επαγγελομάστε μια απολύτη διαφοροποίηση από α-λλες κοινωνικοπολιτικές ομάδες. Αρα είναι ηλίθιο να τις βαζούμε σαν μέτρο των πράξεων μας ξεπλύνοντας αναπαύτικα όταν παρατηρού-με: "τουλάχιστον δεν είμαστε χειρότεροι απ' αυτούς".

Επαναλαμβάνω συντροφοί, σαν ειλικρίνα επαναστατική που είναι η βιοθεωρία μας, υπάρχει η υποχρέωση να την κανούμε πράξη ανάμεσα μας. Δεν στέκει το να είναι οι γυναίκες έξω από κάθε πρωτοβουλία, δεν στέκει το ότι πολλές αναρχικές μπήκαν στον χώρο σαν γκομε-

συνεχ., σελ. 5

ΕΡΓΑΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ» 'Η ΦΟΡΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Δεν είναι περίεργο άραγε ότι η «κακοτυχία», η μιζέρια και ο πόνος κυνηγούν μόνο (και μόνιμα) τους προλετάριους; Οι εργάτες δεν πληρώνουν μόνο με τον ιδρώτα τους και την υπερεκμετάλλευση της εργασίας τους το εφάλατο το οποίο, μέσω της υπεραξίας, διογκώνεται συνεχώς, αλλά και με την ίδια τη ζωή τους, την σωματική νσιπηρία, τους σοβαρούς (και μη) τραυματισμούς. Κι αν κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας στα μέσα μαζικής υποβλάκωσης (τύπος, ραδιοτηλεόραση), στο σχολείο, στην οικογένεια αποκρύπτει απ' τη συνείδηση των εργαζομένων την τραγική θέση τ' έρχονται ο θάνατος, οι τραυματισμοί κι οι ακρωτηριασμοί εργατών να δείξουν παρά τις προσπάθειες συγκάλυψης που γίνονται κι εδώ την ανθρωποκτόνα φύση του καπιταλισμού.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία (Υπ. Εργασίας) τα χρόνια 1980-85 αναφέρονται 60.912 εργατικά ατυχήματα κι από αυτά τα 643 θανατηφόρα. Το υπουργείο όμως παρουσιάζει ένα μικρό ποσοστό (23,95%) των εργατικών ατυχημάτων που παρουσιάζει το ΙΚΑ και που είναι 254.232 στα χρόνια 1978-84. Εξάλλου σύμφωνα μ' αυτά τα στοιχεία ο οικοδομικός τομέας έχει τα περισσότερα εργατικά ατυχήματα και τα περισσότερα θανατηφόρα απ' τους άλλους κλάδους (πεθαίνει ένας κάθε τέσσερις υέρεις).

Από επίσημα στοιχεία μαθαίνουμε πάλι ότι από το 1970 μέχρι και το 1986 είχαμε 2.014 νεκρούς. Το 60% των θυμάτων είναι οικοδόμοι, ενώ υψηλό ποσοστό ατυχημάτων υπάρχει και στις βαριές βιομηχανίες και στην υφαντουργία. Τα τελευταία 16 χρόνια οι τραυματισμένοι εργάτες από ατυχήματα στην ώρα της δουλειάς ανέρχονται σε 747.677 άτομα(!). Τα περισσότερα θύματα, αναλογικά, είναι εργάτες ηλικίας 25-29 χρονών. Η κυβέρνηση απαντά σε όλη αυτή την τραγική κατάσταση με... απανωτά θα(!) Θέλοντας να πείσει για την καλή της θέληση. Εμείς όμως δεν εμπιστευόμαστε καμιά υπόσχεση απ' αυτούς που έχουν αναλάβει (όπως κάθε κυβέρνηση εξάλλου ανάλογα με τη συγκυρία και τις... ικανότητές της) τον ρόλο του υποστηρικτή του μηχανισμού που θα καθυποτάξει τις μάζες σ' αυτό το θανατηφόρο παιχνίδι της καπιταλιστικής ασοδοσίας και του υπερκέρδους. Είναι δεδομένο λοιπόν ότι οι εντολοδόχοι της κεφαλαιού, αυτοί που στηρίζουν και προωθούν τα συμφέροντά του, δεν θα έρθουν σε αντίθεση μαζί του. Κίνητρο γι' αυτούς φυσικά δεν είναι η καλοσύνη τους, η πονοψυχία τους, αλλά η άμβλυνση της αντίδρασης και της αγανάκτησης απ' την μεριά των εργατών και παράλληλα το πέραςμα —στην καπιταλιστική ελίτ— μιας άλλης αντίληψης περί παραγωγικότητας κι η προσπάθεια να πείσουν τ' αφεντικά για την αποτελεσματικότητά της. Ότι δηλαδή η ορθολογικότερη οργάνωση της παραγωγής, τα καινούρια μηχανήματα, η τήρηση των μέτρων ασφαλείας και ανεβάζουν την παραγωγικότητα και μειώνουν τα έξοδα των αφεντικών (αποζημιώσεις, ασφαλίσεις, αναρωτικές άδειες) και των συνεταιρτών τους των κρατικών ασφαλιστικών οργανισμών (συντάξεις κ.λπ.). Αν όμως οι καπιταλι-

στές δεν πειστούν ή δεν θέλουν να διαθέσουν τα ανάλογα χρήματα για την τήρηση στοιχειωδών έστω μέτρων ασφαλείας, η κυβέρνηση δεν θα πάει κόντρα. Καθώς μάλιστα ο ελληνικός καπιταλισμός είναι καχεκτικός τα τελευταία χρόνια και μετά τις πρόσφατες παροχές προς... τ' αφεντικά και την απόλυτη σύμπνοια κυβέρνησης-αφεντικών, κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται να γίνει.

Οι βιομήχανοι εκμεταλλεζόμενοι την κυρίαρχη θέση τους, σε αντίθεση με τους εργάτες που η υποταγή τους στις άθλιες συνθήκες δουλειάς και στις επιταγές του εργοδότη είναι βασική προϋπόθεση για να ζήσουν, έχουν την δυνατότητα και την πρωτοβουλία ανάλογα με τα συμφέροντά τους να επιλέξουν αν θα ξοδέψουν για την ασφάλεια των εργατών ή όχι. Προς το παρόν διαλέγουν το όχι! Αυτό ακριβώς το γεγονός είναι και η πηγή όλων των δεινών για τους εργάτες, των ατυχημάτων, των άθλιων συνθηκών, της παντελούς έλλειψης μέτρων. Συνέπεια της εξοντωτικής εκμετάλλευσης είναι και η απασχόληση (ή υποαπασχόληση) ανηλίκων και γενικότερα ανειδίκευτων εργατών που έχουν άγνοια τέτοιων μέτρων προστασίας και γίνονται θύματα των εργοδοτών κι εκτελούν τις πιο δύσκολες κι επικίνδυνες δουλειές.

Σήμερα δουλεύουν 53.163 ανήλικα παιδιά, 15-18 χρονών. Πολλά παρόνομα. Την πρωτιά έχουν οι βιομηχανίες ένδυσης κι υποδύσης: 6.734 ανήλικους. Ακολουθούν τα εστιατόρια-ξενοδοχεία με 5.503 και το λιανικό εμπόριο με 5.439, οι βιομηχανίες τροφίμων με 4.945, οι βιομηχανίες ξύλου με 1.659 και οι οικοδομές-κατασκευές-δημόσια έργα με 1.705. Αυτά νόμιμα. **Ομως οι**

νόμοι ουσιαστικά αποκρύβουν την πραγματικότητα, γιατί οι νόμοι της αγοράς και της απασχόλησης είναι οι νόμοι του ισχυρού απ' την μια και του εργάτη-προλετάριου απ' την άλλη που δεν έχει τίποτα στα χέρια του πέρα απ' το εμπόρευμα που λέγεται εργατική δύναμη και το παζαρεύει με τον εργοδότη του. Η οργάνωση λοιπόν της παραγωγής με γνώμονα τα συμφέροντα και τα κέρδη του καπιταλιστή έχει σαν συνέπεια την υποταγή του εργάτη σ' τ' αφεντικά του και στις μηχανές που αντί να τον ξεκουράζουν τον ταλαιπωρούν περισσότερο καθώς οι συνθήκες δουλειάς είναι άθλιες κι επικίνδυνες,

Στου «Μολοκότου» και του «Τσιροζιδη» 5 εργάτριες έκοψαν τα δάχτυλά τους ή πιάστηκαν τα μαλλιά τους, όταν υποχρεώθηκαν να καθαρίσουν μηχανές οι οποίες δούλευαν(!!!). Στην ΕΤΜΑ 2 εργάτριες βρήκαν τον θάνατο από αναθυμιάσεις σε δεξαμενή που υποχρεώθηκαν να καθαρίσουν χωρίς να εφοδιασθούν με μάσκες οξυγόνου

Μηνιάδη-Φωτιάδη ο ατμός απ' το καζάνι, που κανονικά έπρεπε να βγαίνει απ' το φουγάρο, μπαίνει μέσα στους χώρους δουλειάς, μετά από διαμαρτυρία των κατοίκων της περιοχής λόγω μόλυνσης.

Συχνό είναι εξάλλου το φαινόμενο οι εργάτες να αναπνέουν καρκινογόνες ουσίες (π.χ. αμμοβολιστές στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά, δερματόκολλα στους τσαγκαράδες), ενώ μελέτη πανεπιστημιακών στους εργαζόμενους της ΠΕΣΙΝΕ έδειξε αναπνευστικές διαταραχές, δύσπνοια, βρογχίτιδα κ.λπ., στους εργάτες του τμήματος ηλεκτρόλυσης. Παράλληλα η εντατικοποίηση της δουλειάς, η αύξηση της παραγωγής, με απολύσεις, με νέα μηχανήματα και πολλές φορές μόνο με την επιβολή εξοντωτικών ρυθμών δουλειάς (διπλοβάρδιες, υπερωρίες και νυχτερινές εργασίες στην ΕΒΓΑ. Το 20% των εργατών της ΔΕΛΤΑ το καλοκαίρι δούλευαν 2 συνεχώς 8ωρα. Ακόμα εποχιακό προσωπικό, υποαπασχόληση,

κόψιμο των αδειών ή μείωση τους, κόψιμο του διαλείμματος και του κοιτασιού) αυξάνει την υπερένταση, το άγχος, την αφρημάδα, τις ζαλάδες και τις λιποθυμίες, άρα και τ' ατυχήματα. Τα επίσημα στοιχεία (ΙΚΑ) δείχνουν: το τρίμηνο Ιούνης-Ιουλίου-Αύγουστος έχουμε αύξηση των ατυχημάτων κατά 17% (λόγω αδειών μειώνεται το προσωπικό κι αυξάνεται η ένταση της δουλειάς). Για τους ίδιους λόγους το μεγάλο ωράριο εργασίας και οι υπερωρίες αυξάνουν τις πιθανότητες γι' ατυχήματα. Η κακή κατάσταση εξάλλου των εγκαταστάσεων και των μηχανών είναι παγίδα για τους εργάτες. Στην ΠΥΡΚΑΛ πολλά μηχανήματα είναι παρόλαια. Νέος εργάτης έκοψε την παλάμη του όταν προσπάθησε να επισκευάσει. Σε παλιούς τόνους, χωρίς συντήρηση, εργάτες έκοψαν τα δάχτυλά τους. Στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά η συντήρηση των μηχανών είναι λειψή, οι γερανοί δεν έχουν αντικατασταθεί από τότε που άρχισε να λειτουργεί το ναυπηγείο(!) με αποτέλεσμα να πέφτουν πολλές φορές.

Στην αδιαφορία των αφεντικών έρχεται να προστεθεί κι η ταυτόχρονη μέριμνά τους ν' αποκρύψουν την κατάσταση και να καταπνίξουν την όποια αντίδραση. Τις περισσότερες φορές δεν παραδέχονται τις πραγματικές αιτίες και τις ευθύνες τους, για τους τραυματισμούς και τους θανάτους. Άλλες περιπτώσεις τις κρύβουν λαδώνοντας τους εργάτες ή περιθάλποντάς τους σε ιδιωτικές κλινικές. Στην καλύτερη περίπτωση παραδέχονται ότι χρειάζονται κάποια μέτρα ασφαλείας, αλλά προς το παρόν δεν είναι «εφικτά οικονομικά» και ότι πρέπει «όλοι μαζί να δούμε πώς η επιχείρηση θα ορθοποδήσει» (ΠΥΡΚΑΛ).

Μετά από τέτοια γεγονότα το αίτημα να πάρουμε πίσω αυτά που μας ανήκουν, δεν είναι υπερβολικό ή παρόλογο. Αντίθετα, είναι η μόνη αναγκαιότητα, ζωτική και δυνατή ιστορική προοπτική, μέσα από την αυτοοργανωμένη πάλη των εργατών, ενάντια στο κράτος και τ' αφεντικά, για τον κομμουνισμό και την αναρχία.

Α ν α ρ χ ι σ μ ο ς τ ω ρ α συνεχ., α πο σελ. 4

ΝΕΣ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ, ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ ΤΟ ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ "ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ", ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΑΝ ΤΡΥΠΑ. ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ ΤΟ ΑΝΤΡΙΛΙΚΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΡΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΣΜΟΥ. ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ ΤΕΛΟΣ ΤΟΣΕΣ ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΙΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΘΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ, ΕΙΤΕ ΜΕ ΜΙΖΕΡΙΑ, ΗΛΙΘΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΣΑΝΤΙΚΑ ΒΟΓΓΗΤΑ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ, ΙΣΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ.

Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση ΔΕΝ ΣΤΕΚΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΝΑ ΞΑΝΑΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ. ΔΕΝ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΟΜΩΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ.

Το που οφείλεται αυτή η κατάσταση δεν είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς. Πρώτα, το ότι δεν είμαστε σε θέση να ξεφύγουμε από τα φασιστικά σκατά που από παιδιά μας ταιριάζει αυτή η κοινωνία.

Απο την άλλη μεριά οι προιστορικές αντιλήψεις, αρρωστημένες πια, για τον μαχητή ή τον επαναστάτη. Ο σκληρός, ανυποχώρητος, αγριός α ν δ ρ α ς. Ακόμα και ο σκληροτραχηλός, καλογυμνασμένος ε ρ γ α τ ης αν προτιμάς.

Κι όπως λέει ο παπύς μου: "ο πόλεμος εγγονο μου δεν είναι υποθέση για γυναίκες". Αυτές χρησιμοποιούν προφανώς για την "εξουσία" του μαχητή και για να του πλεκούν και καμμία καλτσα...

Παρατηρούμε λοιπόν μια από μερους μας αδυναμία να τσακίσουμε τα ηλίθια προτυπα αλλά και να ερμηνεύει σωστά η ιδέα της γενικευμένης αναρχικής επανάστασης, μιας επανάστασης που έρχεται να ανατρεφεί τα πάντα και με μεθόδους διαφορές αναμεταξύ τους.

Σίγουρα χρειάζεται ο επαναστάτης με το σπλο στο οδοφράγμα αλλά σε σόους αυτο ζυγναι συνειρμικά εικονες απο την πετρουπολη του '17 σε πανε καλύτερα στο μλ-κκε.

Η επανάσταση επιτελείται περα απο τα οδοφράγματα και την εργατική τάξη, την εξέγερση της καταπιεσμενης παρθενας μεσα στην πουριτανική οικογενεια, την μετατροπή του γαμήσιου σε ερωτα, των αποδο-

χη των φυσικών ρολών και την απολυτή καταστροφή κάθε θεσμού που διαχωρίζει τους ανθρώπους με βάση το φύλο ή τις σεξουαλικές προτιμήσεις τους.

Σίγουρα οι αντρες έχουν πιο δυνατή φωνή αλλά ο αναρχισμός δεν θα αναπτυχθεί μόνο μέσα από .ρητορείες. Πολλά μπορούν και πρέπει να γίνουν. Ας αποφασίσουμε:

Ζητάμε μια κοινωνία όπου θα γάμαμε όπου τυχαι, εκτονώνοντας τα σημερινά σεξουαλικά προβλήματα και ταμπού αλλά σε τελευταία ανάλυση αναπαραγωγώντας τα μια και έτσι πεφτούμε στη σεξουαλική (την αδειά από ερωτά) υπερκαταναλωση.

Η μήπως παλεύουμε για μια κοινωνία όπου ο ερωτας θα είναι ένας μεγαλειώδης κινητήριος μοχλός στην φυσική πορεία προς την προοδο; Μια κοινωνία όπου η ηδονή θα είναι ελεύθερο και συνειδητό αγαθό μακριά από κάθε είδους αναστολή;

Αν ζητάμε το δεύτερο ας παλέψουμε να οικοδομηθεί ένα πραγματικά μη ιεραρχικό αναρχικό κίνημα. Γιατί αφού στην αναρχική κοινωνία θα υπάρχουν μ α ζ ι και αρμονικά άνδρες και γυναίκες, τότε ανάμεσα μας θα πρέπει να υπάρχει το σπέρμα αυτής της κατάστασης.

Τα μεγάλα αρσενικά, οι "ταυροί", οι σε λανθανούσα κατάσταση εξουσίας να πανε στον δ ι α ο λ ο .

Αν θέλουν επανάσταση υπάρχουν τα διαφορα μ-λ όπου εκεί τους βεβαίως χλευάζουν το ίδιο μάντους την φραση "ο ερωτας είναι επανασταση".

Τα οποία θετικά στοιχεία θα πρέπει να απλωθούν (και σίγουρα υπάρχουν).

Απου βεβαία σιγουρευουμε πως θελουμε να μαστε αναρχικοί..

ΦΩΝΙΕΛ

το παραπάνω κείμενο εκφράζει τον συγκεκριμένο συντροφο και όχι -κατ' ανάγκη- το συνολό των "διαταρακτών"

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Αναφερομαστε σε σενα που εχεις νοιωσει στο πετσι σου τη βια και το φασισμο των μπατσων, που ξερεις καλα τι θα πει γκλομπ, τι θα πει δακρυγονο.

Αναφερομαστε σε σενα που εχεις το θαρρος, ακομα και στην ο-ποια θυρα να σηκωσεις ψηλα το κεφαλι, να ριξεις τη ροχαλα σου στα μούτρα της εξουσιας.

Συντροφε οπαδε, ως ποτε θα καθεσαι να σε πηδανε; Δες τι γινεται γυρω σου. Μια κοινωνια νεκρωμενη στις τηλεορα-σεις που νοιαζεται μοναχα για το τομαρι της, να στήνει αδιαμα-ρτυρητα κωλο στους εκμεταλλευτες και τους καταπιεστες. Ανθρωποι ανικανοι κι ανεραστοι, ηλιθιοι και κακομοιρηδες...

Οι εξουσιαστες απο την αλλη να τρωνε με δεκα κουταλια, να κο-ροιδευουν με τον πιο χοντροκομμενο τροπο και σε οσους αρνου-νται να κλεισουν τα ματια να στελνουν τα ΜΑΤ για να τους τσα-νισουν.

Αυτη η κοινωνια ειναι ενας βοθρος. Μην ανεχτεις να σε βουτηξουν και σενα στα σατα... Το αν πιστευεις φανατικα σε μια ομαδα ειναι δικο σου προβλημα. Ομως αρκει να σκεφτεις λιγο για να κα-ταλαβεις το παραμυθιασμα...

Πως μπορεί να ειναι "ιδια" η ομαδα οταν την εχουν κανει εται-ρια;

Γιατι αξιζει να φας ξυλο για παιχτες που αγοραστηκαν με διση-κατομμυρια οταν εσυ (η οι γεροι σου) δουλευεις με δυο χιλιαδες μεροκαμματο;

Ποιοι ειναι αυτοι που σε βαζουν να χτυπηθεις με τον συντροφο σου (ναι, τον συντροφο σου) της αλλης ομαδας;

Ποιοι ειναι αυτοι που ειναι σε μαστουρωνουν με τις ποδοσφαιρικες τους πρεζες στελνουν μετα τους μπατσους να σου σπασουν τα μούτρα;

Ποιοι ειναι η εξουσια; Ξερεις ποιοι... Ο Κοσκωτας ο αρχιληστης που ηρθε εδω για να "ξεπλυνει" λεφτα απο εμποριο ναρκωτικων.

Ο Σαλλιαρελης που στις επιχειρησεις του εργατες πεδαινουν σαν σκυλια και που "τον εβαλαν φυλακη" να τριγυρναι οπου θελει μαζί με 5 μπραβους προστασια, ειναι εσυ, αν κλειφεις ενα κασσετο-φωνο θα σε μαντρωνουν με 5 δεσμοφυλακες να σε γαμανε και να σε κανουν πρεζονι.

Ο Βαρδινουγιαννης που ανεβαζει και κατεβαζει κυβερνησεις και που δηλωνει στην εφορια "Συνταξιουχος"...

Ο Γιδουπουλος ο σωματεμπορας με τα "νυχτερινα κεντρα" Η κυβερνηση που καθε τοσο αμολαι τα σκυλια της για να σε "φρο-νιμεφουνε"...

Τα κομματα και οι κωλοφυλλαδες τους που ουρλιαζουν "να συντρι-βουν οι χουλιγκανς" και να μεγαλωσει η αστυνομικη τρομοκρατια. Αυτοι ειναι η εξουσια, αυτοι ειναι οι υπευθυνοι.

Σκεφου οπαδε, το θεαμα που βλεπεις ειναι φτιαχτό. Το ξερεις κα-λα πως τα παντα ειναι πουλημενα.

Γιατι τους αφηνεις να σε κανουν πιονι στα βρωμικα σχεδια τους

εναντιον σου;

Γιατι τους αφηνεις να σε θεωρουνε μαλακα;

Γιατι τους αφηνεις να υπαρχουν;

Τι μπορεί να γινει; Πολλα αν κατσεις και σκεφτεις.

Για να μη λεμε μαλακιες δεν σου ζηταμε να μας "ακολουθησεις". Δεν ειμαστε εμεις οι αυθεντιες ουτε τραβαμε κανενα απο το αυτι οπως τα κομματα. Εισαι ΕΣΥ και πρεπει να το καταλαβεις, που θα αλλαξεις τη ζωη σου. Εχεις αποδειξει πως εχεις τον τσαμπουνα να πολεμησεις. Φθανει να βρεις τον αληθινο εχθρο. Οι οπαδοι της αλλης ομαδας ειναι ιδιοι με σενα. Ιδια και για τους η εξαθλιω-ση, ιδια η καταπιεση και η καταστολη.

Καποτε ισως βρεθηκες εναντιον τους, ισως σε χτυπησαν και τους χτυπησες αλλα την ωρα εκεινη πισω απο καποια μπαλκονια, κα-ποιοι γελαγαν, σιγουροι πως τα κλειμενα τους πλουτη και η ε-ξουσια ειναι για την ωρα ασφαλη. Αυτοι βαζουν το φυτιλι. Εσυ α-πλα πολεμας τα αδερφια σου... Ακομα, μερικα ηλιθια σπασιματα δινουν επιχειρηματα στους μπατσους και στη φυτοποιημενη κοινη γνωση.

Ενας ειναι ο αληθινος εχθρος: Το κρατος.

Οσο ο εχθρος αυτος ειναι ζωντανος, οποια σημαια κι αν κραταει εσυ θα μετρας μελανιες απο γκλομπ στην πλατη σου, θα φτωχαι-νεις ειναι η κτηνωδια θα μεγαλωνει... Ξερούμε και εμεις απο πρωτο χερι πως ειναι να εισαι κοντρα στα γουρουνια, τι ειναι το τμήμα και οι σκευωριες.

Χτυπα το κρατος οπου και οπως μπορείς.

Σπασε τις τραπεζες, τα μπατσικα και τους δημοσιους οργα-νι-σμούς. Διαδηλωσε χωρις κασκολ μα με μασκες και μολοτωφ εναντια σε αφεντικα και εξουσια.

Αυτοοργανωσου μαζί με αλλους, οπαδους η οχι, οποιασδηποτε ομα-δας σε οποιοδηποτε χωρο.

Καντε μικρες οργανωσεις που θα συνεργαζονται και θα δρουν μαζί. Προσπαθησε να διαβασεις και να μαθεις ετσι ωστε να μην μπο-ρουν να σε μπουκωνουν με οτι θελουν.

Πολεμα αγρια τους προεδρους και τις καθε ειδους βεντετες. Μην αφεθεις να γινεις αλλο κοροϊδο και δουλός μεγαλων συμφε-ροντων.

ΟΧΙ ΑΛΛΟ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ...

Εμπρος να περασουν στα χερια του κοσμου τα γηπεδα, τα εργο-στασια, τα παντα.

Εμπρος να πεσει το κρατος και να αποφασισουν οι πολιτες για τις τυχες τους χωρις αφεντικα και ανωτερους.

Για να παιζουμε μπαλα ετσι, οπως παιζαμε πιταρικαδες στην γειτονια και στο σχολειο "ετσι για πλακα", για να κανουμε αθλητισμο για να ειμαστε σε καλυτερη φυσικη κατασταση.

Για να ειμαστε εμεις οι πρωταγωνιστες και να μην ειμαστε α-πλως οι "μαλακες" που παρακολουδουν απο την κερνικα".

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ...

Οι ομαδες στα χερια των οπαδων με απολυτη ελευθερια, χω-ρις η αξια να μετριεται με εκατομμυρια η βαθμολογιες, σε μια κοινωνια που η ομαδα (αθλητικη η οχι) θα ειναι μια ΙΔΕΑ...

Εμπρος για μια ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΚΥΗ

6 την
"αθλητικη" κή
εξεγερση

"Χιλιες φορες πιο ευκολο ειναι απο την τρυπα μιας βελονας να περασετε εναν ελεφαντα

η να φαρεφετε στο γαλαξια χιλιες φορες πιο ευκολο ειναι να οθησετε τον ηλιο

και να φυλακισετε τους ανεμους να πειτε τη θαλασσα και να κανετε εναν κροκοδειλο να μιλησει

ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟ απο το να οθησετε τη λαμψη μιας ιδεας με καταπιεση

η να μας κανετε να ξεστρατισουμε εστω και μια τριχα απο το δρομο που διαλεξαμε".

(Του Παλαιστινιου ποιητη Τσουφιν Ζαγιαντ)

Εδω και ενα χρονο στα "καταχομενα" η φλογα της εξεγερσης δεν λειει να οθησει. Δεκαπενταχρονοι μαθητες απεναντι στα γραναζια της πιο καλοκουρδισμενης στρα-τεικρατικης μηχανης στον κοσμο. Για μια ακο-μα φορα η πετρα και η μολοτωφ ξεφτιλισαν τις δυναμεις καταστολης, τις αυρες, τα δα-κρυγονα, τις σφαιρες.

Τα στενα βρομικα στις φτωχογειτονιες της Δυτ. Οχθης μυριζουν καμμενο λαστιχο οι στρατιωτες και οι μπατσοι πηγαίνουν εκει με το φοβο του 15χρονου ανταρτη με τη σφεντονα. Μεσα σ'εναν χρονο εκατονταδες οι νεκροι, χιλιαδες οι τραυματιες και οι φυλακισμενοι, απειρες οι φρικαλεότητες. ΟΜΩΣ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΑΠΟ ΠΟΙΟΝ; Απο τον εβραικο λαο; Εναν λαο που γνωρισε στο πετσι του τη γενοκτονια, τα κρεμματορια και το α-ουσβιτς; Εναν λαο που εγινε εξιλαστηριο θυμα στις φαγωμαρες των εκατοτε ε-ξουσιαστων; Ας μην ειμαστε αφελεις, υπευ-θυνος δεν ειναι ο Εβραικος λαος, υπευ-θυνοι ειναι (οπως παντα συμβαινει με τις αλληλοσφαγες των λαων) αυτοι που κατεχουν την οικονομικη και την πολιτικη εξου-σια, υπευθυνοι ειναι οι πολιτικοι, οι καπιταλιστες και οι στρατοκρατες. Ολοι αυτοι που απεγνωσμενα φαχνουν να βρουν ενα "εχθρο" για το "λαο τους", για να μην ανακαλυφει πως ο πραγματικος εχθρος βρισκεται στην ιδια του την χωρα: στην βουλη και τα υπουργεια, στο γενικο επι-τελειο και το χρηματιστηριο, στην εκκλη-

σια και την συναγωγή. ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ;

Οι Παλαιστινιοι δεν χυνουν το αιμα τους για κανενα Αραφατ, για κανενα "Παλαιστι-νιακο κρατος", για τιποτα "Ενωμενες πολι-τελες Μεσης Ανατολης", για καμια διεθνη διασκεψη. Για το μονο λογο που αγωνιζονται ειναι για να ειναι ε λ ε υ θ ε ο ο ι

Τον αγωνα αυτο εχει (μερι-κα) καταφερει να χειραγωγησει η προδε-τικη εξουσιαστικη κλιμα του Αραφατ ετοιμη να παιζει διπλωματικα παιχνιδια, να κα-νει υποχωρησεις, ελιγμους και συμβιβα-σμούς, φτανει να της πεταχτει ενα κοκαλο εξουσιας για να γλυφει, μια λωριδα γης για να εξουσιαζει, φτανει να της δοθει το "δικαιωμα" να εξουσιασει τον Παλαιστι-νιο λαο και κατοπιν κι αυτη με τη σειρα της να αναγορευσει σε "εχθρο" τον "εβραιο"

Ειναι φανερο πως το μονο που χωριζει Εβραιους και Παλαιστινιους (μα και ολους τους λαους της γης) ειναι τα αφεντικα τους (νυν και εκπολεμωμενα). Δεν μινει παρα να ξεφορτωθουμε τα αφεντικα και να γινουμε κυριοι της ζωης μας. Ο Παλαιστι-νιακος και ο Εβραικος λαος μπορούν και πρεπει να βαδισουν μαζί το δρομο της αυ-τοδιδυμησης, μπορεί και πρεπει να μετα-τρεφουν την Παλαιστινιακη εξεγερση στην ΚΟΙΝΗ ΤΟΥΣ κ ο ι ν ω ν ι κ η ε π α ν σ τ α σ η εναντια στο κρατος και το κε-φαλαιο, για την κοινωνια της κοινοκτη-μοσυνης και της αναρχιας.

ΣΥΝΕΧ.,
απο σελ.
3

βαδυ, αναρχικοι συντρο-φοι, μελη της διαταραξης, "εισεβαλαν" στο λυκειο και με σπρευ κατεγραφαν στους τοιχους την οργη τους: "Δεν ηταν αυτο-κτινια, ηταν δολοφονια/κα-τω το σχολειο-φυλακη", "15 χρονων νεκρος/εκδικη-ση", "δεν ειναι τα βιβλια δεν ειναι οι βαθμοι-εκει-νο που μας λειπει ειναι η ζωη", "οι μαθητες θα α-πελευθερωθουν οταν κρεμα-σουν τον τελευταιο υπουρ-γο παιδειας με τα αντερα, του τελευταίου λυκειαρχη

Οπου υπάρχει πνεύμα, υπάρχει κοινωνια.
Όπου λείπει το πνεύμα, υπάρχει κράτος.

Διαταραξη/ΕΑΝ
Αναρχικη ομαδα
Αργυρουπολης-Τερψιθεας

160 χρονια
τα κομματα της ελλ. δημοκρατίας
σας γραφουν στα αρχidia τους.
ΕΣΕΙΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΤΕ;

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ
ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥΣ ΤΙΣ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΟΜΕΙΣ ΕΝΟΣ
ΕΝΙΑΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ -
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΣΤΗ ΜΕΘΟΔΟ
ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ
- ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ
ΦΟΡΕΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ
ΠΛΗΘΥΣΜΟ

G. Landauer

6

Συντομή Ιστορία Του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ α' μέρος

Το παρακάτω κείμενο, αποσκοπεί σ' έναν βασικό στοχο, στο να δείξει πως ο αναρχισμός στην χώρα μας δεν είναι μια ανακάλυψη της τελευταίας 15ετίας, δεν είναι απλώς εκφραση καποιων εξεγερμένων-ή και "απροσάρμο-στων"- νέων (αποφείς πολυ διαδεδομένες στον κόσμο).

Ο αναρχισμός είναι ένα παγκοσμιο κοινωνικο-επαναστατικό κίνημα, με ιστορία μεγαλύτερη απο έναν αιώνα, ένα κίνημα με χιλιάδες αγώνες και θυσίες.

Απο την άλλη, εμείς σαν αναρχικοί αγωνιστές, φαχνο-ντας στην ιστορία του κινήματος μας προσδοκουμε να ανακαλύψουμε τα λάθη και να διαγνώσουμε τις συγκυ-ρίες, να βρούμε νέους δρόμους.

Το κείμενο αυτο αποτελεί μια πολυ περιληπτική πα-ρουσίαση μελέτης και ερευνας που έγιναν απο το 1985 ως και το 1988 στα πλαίσια των αναρχικών ομάδων "Διεύθυνση" και "Αυτοδιεύθυνση" κυρία απο τον Δημήτρη Τ., άτομο που δεν είναι μέλος της διαταραχής. Το φαξίμο (κάθως και το γραφίμο του κειμένου που δημοσιευουμε) συνεχίζεται απο μέλος της "Δ". Το κείμενο που δημοσιευουμε δεν είναι παρα ένα μικρο κομμάτι απο τον ογκο των στοιχείων που έχουν συγκεντρωθεί. Όλα αυτα ελπίζουμε πως συντομα θα μπο-ρεσουμε να τα εκδοσουμε σ' ένα βιβλίο που θα ξεκίνα απο την εκφραση (σπερματικά) αναρχικών ιδεών απο φι-λοσοφους της αρχ. ελλάδας και θα φτάνει μεχρι και την παραθεση αποσπασμάτων απο τα πρακτικά του συνε-δριου της πατρας και του συνεδριου της Ένωσης Αναρ-χικών. Θα τελειώνει με μια μελέτη για την σημερινή κατάσταση και της προοπτικές του αναρχικού κινήμα-τος. Η συνδρομή σας σ' αυτήν την προσπάθεια θα είναι καθοριστική, συνδρομή τόσο στο επιπεδο στοιχείων που πιθανον να εχετε όσο και στην προαιρετική οικονομι-κή σας βοήθεια.

ΟΙ ΑΠΑΡΧΕΣ

Οι πρώτες σοσιαλιστικές ιδέες φθάνουν στην Ελλάδα τα πρώτα χρο-νια μετα την επανάσταση του '21 και την ίδρυση του ελληνικού κρα-τους. Φορείς αυτών των ιδεών ήταν καποιοι ευρωπαίοι επαναστάτες (κυρία γάλλοι και ιταλοί) οπαδοι των πρώτων "ουτοπικών" σοσιαλι-στικών ιδεών του 19ου αι. και του 20ου αι. φθάνουν στην Ελλάδα εν-τε κινήθηκαν απο τα απολυταρχικά καθεστώτα των χωρών τους είτε ρομαντικά ονειρευόμενοι να ξαναστήσουν στην μόλις "απελευθερω-μένη" Ελλάδα τις αρχαιοελληνικές πολιτείες της άμεσης δημοκρατίας και της εκκλησίας του δήμου.

Έτσι, το 1833 φτάνει στο παύλιο μια ομάδα γάλλων επαναστατών και δημιουργούν έναν μικρο κυκλο αποτελούμενο βασικά απο καποι-ους φιλελευθέρους διανοούμενους. μέλη αυτής της κίνησης ήταν, ο δη-μοσιογράφος Ν. Δρυμνιάδης, ο γιατρός Π. Σοφιανοπούλος, ο έμπορος Β. Δαυδογλου, η γυναίκα του η Μαρία, ο δικαστής Δρ. Οικονομου κ.α. Οι αναρχικές ιδέες αρχίζουν να αποκτούν οπαδους με τον ερχομο του ιταλου αναρχικού Α. Μιλκάρε. Τσιπριανί το 1862. Τότε συγκροτείται ένας πρώτος χαλαρος αναρχικός κυκλος με πρώτε-ρες τους 2 Δαυδογλου/η ομάδα αυτη θα συμμαχησει σε μια αντιμο-ναρχική εξέγερση που θα ξεσπάσει στην Αθήνα αλλα σε λίγο καιρο θα διαλυθεί για να ανασυγκροτηθεί και το 1867. Δυο μελη αυτής της ο-μάδας θα συμμαχούν το 1871 στην παρισινή κομμουνιστική, η Δαυδογ-λου (που θα σκοτωθεί κατά την διάρκεια της εξέγερσης) και ο Πάυλος Αργυρίου δ ης που θα γίνει πολυ γνωστός στους ευρωπαϊκούς επαναστατικούς κυκλους καθώς σε λίγο καιρο θα αρχίσει την εκδόση του περιοδικου "Αλμάνακ ντε λα κέσ τριον σο σβ αλ". Ένας άλλος αναρχικός, ο πλωτίνος Ροδοκανάτης, μετα την εξέγε-ρη του 1862 θα πάει στο μεξικό και θα είναι αυτός που θα θεμελιω-σει το εκεί αναρχικό κίνημα καθώς θα κάνει τις πρώτες λατινοαμερι-κανικές εκδόσεις έργων του προουντον.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΑΤΡΑΣ

Η πρώτη όμως ομάδα που θα αναπτύξει πλατεία δραστηριότητα και θα προσέχκει τα λάτεια στρώματα ήταν ο "Δημοκρατικός Συλλογος Πα-τρας". μέλη αυτής της ομάδας ήταν ο δικηγόρος Κ. Μπομποτής, ο Δ. Αμελι-κοπούλος, ο λογιστής Κ. Γριμανής, ο παναγιώτης και ο Άλκος Ξυμοφο-πούλος, ο Ιωάννης Ασημακοπούλος κ.α. Συντομα ο "Δ.Σ.Π." θα αποκτι-σει διασυνδέσεις με το διεθνές αναρχικό κίνημα και το 1876 θα στείλει μηνύμα προς το διεθνές αναρχικό συνέδριο της βέρνης ενω σε λίγο θα ερθει σε επαφή με τα ιταλικά αναρχικά περιοδικά "Πλε-μπε" και "Μαρτελο".

Μεσα απο το καταστάσεις του συλλογου φαινονται ξεκαθαρά οι αναρ-χικές του αντιλήψεις: "...πιστευουμε στην αναγκη της επανάστασης που θα 'χει σαν στοχο την καταστροφή του κρατους και που θα πραγ-ματοποιηθεί με την αδελφοτητα και την παιδεία". Σε άλλο σημείο γρά-φουν: "...ακραν αποκεντρωσιν και τελειαν αυτοδιοίκησιν του δήμου, δηλ. κάθε δήμος να είναι ολως διολου ανεξάρτητος και να διοικεί-ται μονος του".

Το 1877 ο Συλλογος θα συμμαχησει στο Διεθνές Αναρχικό Συνεδριο της γανδης με εκπροσωπο τον ιταλο αναρχικό Αντρεα Κόστα. Την ίδια χρονία θα εκδοθεί και το πρώτο (και τελευταίο) τευχος της εφημερι-δας του συλλογου, η "Ελληνική Δημοκρατία". Η αντιδραση στην συνεχώς αυξανόμενη αναρχική δραση θα είναι άμεση. Με εντολή του εισαγγελέα Λυμπερακή πολλα μέλη της οργανωσης συλλαμβανονται ενω εντυπο υλικο κατασχεται. Η πρώτη αυτη αναρχική ομάδα θα αποτελεί πια παρελθόν. Ο σκορος όμως της αναρχίας είχε ήδη ριζώσει σε άλλες πόλεις: στην μεσσηνη, στα φιλιππίνες, στο Αιγίο, στην κεφαλονία, στην κερκυρα, στην βρυμυπολη, στην Αθήνα έχουν ξεπεταχτεί αναρχικοί πυρηνες και συν-δεσμοι. Στην Αθήνα ξεκίνα η εκδόση της εφημερίδας "Αλ αλ αλ" ενω στην βρυμυπολη έχει δημιουργηθεί ο "Αναρχικός Πρωατικός Ομι-λος". Την περιοδο εκείνη η βρυμυπολη (και γενικότερα η ευρος) η-

ταν απο τις αναπτυσσόμενες περιοχές του ελληνικού κρατους με δεκα-δες ναυπηγεία και βυρσοδεφεία. Ο "Α.Ε.Ο." θα γνωρίσει μεγάλη ανα-τύξη και οι αναρχικές ιδέες θα έχουν μεγάλη απήχηση στα λάτεια στρώματα. Μεσα σ' αυτο το κλίμα θα ξεσπάσει το 1879 ένας απο τους πιο αγριους απεργιακους αγώνες. Με αφορμή τη απολυση καποιων ερ-γατών ξεσπά απεργία που θα κρατήσει 3 μηνες και θα παρει την μορ-φή εξέγερσης. Θα σκοτωθεί ένας χωροφυλακας και θα τραυματιστούν δε-κάδες. Ένα βυρσοδεφείο πυρποληθηκε ενω οι οδομαχίες, ο πετροπολεμος και οι συγκρούσεις με χωροφυλακες και απεργοπαστες θα βαστούν για μερες. Λίγο μετα την εξέγερση θα εκδοθεί τον Ιουλιο του 1880 η εφημερίδα του "Α.Ε.Ο.", η "Εφημερίδα του λαου".

Ετην κερκυρα οι επαναστατικές ιδέες έχουν εμφανισθεί απο πολυ παλαιο καθώς το νησι αυτο έχει πιο άμεση επαφή με την ιταλία. Ηδη απο το 1849 εκδίδεται απο τον ιωσηφ Μομφερατο η σοσιαλιστική εφη-μερίδα, "Αναγεννησις". Το 1877 συγκροτείται αναρχικός πυρήνας σε στενή επαφή με τους αναρχικούς της πατρας. Απο την κερκυρα καταγο-ταν και ο μαρτυρας του αγροτικού κινήματος της θεσσαλίας, ο μαρι-νος Αντυπας, άτομο βαθεία επηρεασμένο απο τον αναρχισμό.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Απο το 1892-93 και για δεκα περιπου χρονία, η αναρχική δραστηριο-τητα θα ατονίσει καθώς οι αναρχικοί θα προσχωρήσουν σε ευρύτερα σοσιαλιστικά σχήματα στα οποία συμμετεχουν αναρχικοί αλλα και μαρ-ξιστες και μετριοπαθείς σοσιαλδημοκρατες. Η σημαντικότερη οργανω-ση είναι ο "Κ.Ο.Σ.Μ.Ο.Σ." στον οποίο κυριαρχουν οι μετριοπαθείς σο-σιαλιστες όπως ο Καλλεργης, ο Δρακουλης και ο Χούδας. Η ρήξη των α-ναρχικών μ' αυτές τις οργανώσεις ξεσπά το 1893 με αφορμή την συμμε-τοχή των μετριοπαδων στις εκλογες, για ένα συντομο διάστημα δημιου-ργείται η "Σοσιαλιστική Αδελφότητα" (που επίσης έχει "μεικτο" χα-ρακτηρα) για να δημιουργηθεί τέλος το 1896 μια καθαρά αναρχική ο-μάδα που συσπειρώνεται γυρω απο την εφημερίδα "Επί τα προσω". Η ε-φημερίδα εκδίδεται με πρωτοβουλία του εργατή Καραμπηλιά, του τυ-πογράφου Μαγγανάρη και του δικηγόρου Καλλιωνίτη. Στην εφημερίδα δη-μοσιεύονται (εκτος απο τα αλλα κείμενα) αποσπασματα απο έργα του Κροπτεκιν, του Μαρξ, του Πλάτωνα, του Αβέρωφ και του Αβέρωφ. Η εφη-μερίδα διακινείται πλατεία, σ' όλη την εκταση της βορείας και δυτι-κής Πελοποννήσου αλλα ακομα και στην Ζακύνθο και την Κεφαλονία.

Οι πατρινοί αναρχικοί, αγωνίζονται σε καθημερινή σχεδον βάση τα χω-ρία της περιοχής, μιλάνε στους αγροτες, τους μοιράζουν προκηρύξεις, εφημερίδες και βιβλία. Ξεσπάλλουν την περιοδο αυτη επικρατεί αναβρα-μιοσ ανανέωση στους αγροτες καθώς η Αγγλία έχει σταματήσει την ει-σαγωγή κορινθιακής σταφίδας (που αποτελεί το κυριο αγροτικό προϊόν της περιοχής) και έτσι τονοι σταφίδας μένουν απούλητοι ριχνοντας τους αγροτες στα νυχία των τοκογλυφών.

Στην Αχάνα και την Ηλεία ξεσπά αγρία αγροτική εξέγερση με επικε-ντρο το χωριο Σκουροχωρι. Όλα ξεκινουν οταν οι αγροτες αρνουνται να πληρώσουν φορους και κινηγουν ή και σκοτώνουν τους φοροεισπρα-χτορες. Αυτοί οι όμως επιστρεφουν με την βοήθεια της χωροφυλακής και έτσι ξεσπούν ενόπλιες συγκρούσεις. Σ' όλα τα χωρία κυματίζουν μαυρες σημαίες ενω η γαλλική πρεσβεία της Αθηνάς, σε υπομνημα της προς την γαλλική κυβερνηση αναφέρει: "...η δημοσία τάξη διαταραχτηκε στην Πελοποννησο διαρκώς τον τελευταίο καιρο και η κυβερνηση πι-στευει πως υπεύθυνοι είναι οι αναρχικοί". Η εξέγερση τελικά θα κα-ταπνιγεί με την μεταφορά στρατιωτικών τμημάτων. Οι νεκροι θα είναι δεκάδες.

Στο μεταξύ στην πατρα, ο αναρχικός τσαγκάρης Δημήτρης Μάτσας ε-κτελεί τον τροπεζιτή Φραγκοπούλο και τραυματίζει τον μεγαλειμπορο Κολια. Μεσα σ' αυτο το κλίμα δολοφονείται απο ασφάλτες ο αναρχικός Δημήτρης Μπαντουνας, 14 αναρχικοί φυλακίζονται, κλείνει το "Επί τα προσω" και κατασχονται ποσοότητες εντυπου υλικου. Ο Μάτσας θα κρατήσει υποδειγματική στωση μεσα στην φυλακή και παρα τα βασανι-στηρια δεν θα εμπλεξει κανεναν άλλο συντροφο δηλώνοντας μεχρι το τέλος πως εδρασε μονος του. Τελικά θα αυτοκτονήσει στο κελί του χωρίς να φτάσει ποτε σε δικη.

Η κρατική τριτοκρατία όμως, δεν θα καμψει τους αναρχικούς και ε-τσι σε λίγο η εκδόση του "Επί τα προσω" θα ξαναρχίσει. Το 1898, ο α-ναρχικός Θεοδωρίδης, προκειμένου να γιορτασει τον ...γάμο του με την επίσης αναρχική Φωτεινή Δροσοπούλου, αποπειράται να εκτελέσει 2 πατρινους καπιταλιστες. Τον Μάρτη του ιδίου χρονου, οι εργάτες γε-ωργίου και κρηδιστης κανουν προσπάθεια να εκτελέσουν τον βασιλιά.

Τελικά η αποπειρα τους θα αστοχησει ομως θα χρεωθεί και αυτη στους αναρχικούς με αποτέλεσμα να ξεσπάσει νεο κυμα καταστολής. Πολλοι πατρινοί αναρχικοί θα αναγκαστούν να καταφύγουν στο εξωτερικό. Ο Καραμπηλιάς, ο Μαχαίρας και ο Γιαννοπούλος θα πανε στην Αγγλυτο και εκεί οι αναρχικές ιδέες θα γνωρίσουν μεγάλη αναπτυξη ανανέω-στο ελληνικο στοιχείο, κυρία στο παίρο και την Αλεξανδρία. Θα εκ-δοσουν την εφημερίδα "Η τ ο μ α ν ι", στα ιταλικά, καθώς δεν θα βρουν τυπογραφείο με ελληνικά στοιχεία (σημερα στην Ελλάδα, κυκλο-φορεί απο την "Διεθνή Βιβλιοθήκη" μια μπροσουρα που είχε εκδοθεί το 1912 απο τον "Αναρχικό Ομιλο Καίρου", λεγεται "κατω η μασκα" και είναι σιγουρα ενδιαφερούσα).

Πολλοι πατρινοί αναρχικοί θα πανε στην Δ. Ευρωπη και την Αμερική, ενω αλλοι θα στελεχωσουν το αναρχικό κίνημα στον πυργο και την Α-θήνα. Πάντως το σιγουρο είναι πως με όλα αυτα, η αναρχική δραση στη πατρα θα "πείσει" και απο το 1898 και μετα θα μπορούσαμε να χαρακτη-ρίσουμε σαν κεντρο του ελληνικού αναρχισμού τον πυργο.

Αναρχικός Ομιλος Πυργου

Έτσι ουσιαστικά, η πλατεία δραση του Α ν α ρ χ ι κ ο υ Ο μ ι - λ ο υ Π υ ρ γ ο υ ξεκίνα απο το 1898, με την εξασθένιση της ομάδας της πατρας. Τον Οκτωβρη του 1898 ξεκίνα η εκδόση της εφημερίδας "Νεο φως".

Στις εκλογες του 1899, αναπτύσσεται αναρχική αντεκλογική καμπανία και στο 17ο τευχος του "Ν.Φ." εξαγγέλλουν: "Ο χ ι δ ε ν ψ η φ ι - ζ ο μ ε ν. Η βουλή δεν είναι δι' ημας, ουτε οι νομοι, ουτε το συνταγ-

την ασπίδα του ΜΑΤατζή και το γκλόμπ που ηθάν α-
μεσως να προστατεύσουν τους
εμπορους στο θεαρεστό εργο-
τους, στο θανατερό τους αλι-
σβερίσι.
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ"
ΤΟΥΣ-ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η "ΗΘΙΚΗ"
ΤΟΥΣ.

Αν όλα αυτά δεν σου λένε
τίποτα, αν εξακολουθείς να
παραμένεις απαθής, αν εξα-
κολουθείς να πιστεύεις πως η
αντιμετώπιση των ναρκωτικών
είναι δουλειά της αστυνομίας
και των "σφωφονιστικών ιδρυ-
ματων", δεν έχει καμία ση-
μασία να συνεχίζεις να δια-
βάζεις αυτό το δελτίο, θα
είναι χάσιμο χρόνου για σε-
να. Όμως μην το πεταχίζεις, βα-
λτο σ'ένα συρταρι και κατο-
πιν εναποθέσει τις ελπίδες
σου στους μπαστούς, στους
παπαδες (που ξέρεις, με κανε
να ευχαίλειο μπορεί να ξορκι-
σουν το κακό). Εναποθέσει τις
ελπίδες σου στην επιτροπή
που θα φτιάχνει με τη συμμε-
τοχή υπουργείων και "κοινω-
νικών φορέων". ΒΑΛΕ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΡΤΑΡΙ
γιατί μπορεί μετά από κανα
χρόνο- και ενώ η επιτροπή
θα συνεδριάζει και οι γρα-
φειοκράτες της θα βγαίνουν
πομπώδεις λόγους και μεγαλο-
στοιμες διακηρύξεις-μπορεί
λοιπόν την ίδια ώρα το παιδί
σου, ο φίλος σου, ο αδερφός
σου να πεθαίνουν στην του-
αλέτα η σε κανένα γιατί με
την συριγγία καρφωμένη στο
χερι. Τότε θα φάξεις στο συ-
ρταρι μα θα είναι πολύ αργά.
Γιαυτό λοιπόν ουρλιάζουμε:
ΔΡΑΣΗ ΤΩΡΑ-Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΘΑΝΑΤΟΣ...

Ασε τους φαφλατάδες δια-
νοούμενους να ζητάνε από το
κράτος να πάρει μέτρα, που
ναι, μπορεί να φαίνονται
(η και να είναι) ριζοσπαστικά
αλλά που όμως το κράτος ποτε
δεν προκειται να πάρει. Άς πα-

φουμε να εναποθέτουμε στο
κράτος την λήψη αποφάσεων
και ας τις πάρουμε ΕΜΕΙΣ. Ας
προστατεύσουμε ΕΜΕΙΣ τα αρ-
ρώστα αδερφία μας.
ΕΜΕΙΣ και μόνο ΕΜΕΙΣ μέσα
από την αυτοεργάνωμένη παλη
μας, μόνο μέσα από τις λαί-
κες επιτροπές μπορούμε να
χτυπήσουμε την διακίνηση των
ναρκωτικών, ΕΜΕΙΣ μπορούμε
να χτυπήσουμε και προληπτι-
κά τα ναρκωτικά μέσα από μια
ειλικρινή και μη δογματική
ενημέρωση.

ΚΑΙ ΜΗ ΞΕΧΝΑΣΤΕ: Τα ναρκωτικά
δεν εξαντλούνται στις τοξί-
κες ουσίες. Ναρκωτικά είναι
και η τηλεόραση, ο καταναλω-
τισμός, οι δόσεις, οι πολι-
τικές ηγέτες, τα κομμάτια, το
ΠΡΟΠΟ, οι παρελασεις και οι
εθνικές εκτελείς, το ποδο-
σφαίρο, ο Γκαλς, ο Κοσκωτάς.
Ναρκωτικό είναι κάθε μηχανι-
σμός που ελέγχει τη σκέψη
και τον τρόπο ζωής μας, που
επιχειρεί να πλύνει τεχνητά
τη συνείδηση μας και να μας
υποτάξει στα συμφέροντα της
εξουσίας.
"Είδα τα μεγαλύτερα κεφάλια
της γενιάς μου ρημάχμενα από
την τρέλα υστερική
γυναι, ξελιγωμένα, σερναμένα
χαράματα σε δρόμους νεγρί-
κους
ζητώντας μια αγρία δόση, χιπ
τίνες αγγελοπροσώπους, κορω

μενους
με τα πανάρχαια βαποράκια,
για την αστρική γεννητρία
στη μηχανή της νυχτας".
Η ΠΑΛΗ ΞΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙ-
ΚΑ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΗ
ΞΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Διαταραχή
Αναρχική ομάδα
Αργυρουπόλης-Τερψιθεας

μα, ούτε οι στρατοί, ούτε τίποτα εξ'ωθεν αποτελούν το παρὸν τυρρα-
νικό καθεστώς α λ λ α δια εκείνους που μας κλέπτουν, μας τυρρα-
νούν, μας ποτίζουν καθημερινώς δηλητήριο". Η ημέρα των εκλογών
βρήκε τους αναρχικούς στους δρόμους, με τις μαυρές σημαίες τους, να
τραγουδάνε την "μασαλιωτίδα των εργατών" (τραγούδι που οι ελληνοί
αναρχικοί είχαν υιοθετήσει σαν υμνο και που τελείωνε: "σηκώ επάνω
το δικό σε κραζέι/κοίτα γυρω κοράκια κι ακριδα/η γροθιά κι όχι
πια το μαρσί/στελνει ο ήλιος καινούρια ακτιδα").

Ο Α.Ο.Π. συμμετέχει στο διεθνές αναρχικό συνέδριο του Παρισιού,
το 1900 με εισηγήση που εστειλε. Διανέμεται στα άλλα αναφέρονται: "...
υπο την επίδραση των ιδεών μας οργανώθηκαν πολλές συγκεντρώσεις
και διαμαρτυρίες, ιδίως εναντίον στην τοκογλυφία και τους φούρους. Οι
φοροεισπραχτορες και άλλοι δημοσίοι υπάλληλοι έγιναν δεκτοί με πυ-
ροβολισμούς (...) πολλοί συντροφοί και άλλοι αγρότες συνελλήθησαν
και ριχτήκαν για πολλούς μήνες στις φυλακές. Το ίδιο διασπάραζε πολ-

Λες τρομοκρατικές αποπειρές οργανώθηκαν εναντίον ορισμένων κεφα-
λαιούχων (...) ακόμα μεταφράσαμε και διανείμαμε, με ευθύνη του συν-
τροφού Αρνελλού αρκετά αναρχικά κείμενα: το Θ Ε Ο Σ Κ Α Ι
Κ Ρ Α Τ Ο Σ Τ Ο Υ Μ Π Α Κ Ο Υ Ν Ι Ν, το Α Ν Α Ρ Χ Ι Α - Η Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ι Α
Κ Α Ι Τ Ο Ι Δ Α Ν Ι Κ Ο Τ Η Σ Τ Ο Υ Χ Ρ Ο Π Ο Τ Ι Ν, το Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Ο

Ε Ρ Γ Ο Τ Ο Υ Ζ Ι Ρ Α Ρ Κ Α.
Ο Αναρχικός όμιλος ηγώγου ανεπτυξε πλατεία δραστηριότητα και ει-
χε μεγάλη απήχηση στα αγροτικά, τα εργατικά και τα νεολαιίστικα
στρώματα. Ακόμα και σήμερα ηλικιωμένοι πυργιώτες, θυμούνται ή ακου-
σαν να γίνονται λόγος για τους αναρχικούς, για ενοπλές επιδρασεις ε-
ναντίον σε τοκογλυφούς ή σε βιομηχανούς. Τέλος, πολλοί θυμούνται
για κάποια αποπειρά αναρχικών να καφούν μέσα σε μια νυχτα όλα τα
τοκογλυφικά και συμβολαιογραφικά γραφεία της πόλης και έτσι να α-
παλλάξουν τους φτωχούς από τα χρεη τους (το γεγονός αυτό το είχε
περιγράψει ένας ηλικιωμένος πυργιώτης, σε μια τηλεοπτική εκπομπή
πριν 3 περίπου χρόνια)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αθώωθηκε ισοβίτισσα για ναρκωτικά

ΚΟΜΟΤΗΝΗ (Γραφείο
Βορ. Ελλάδας). Λιβανέζα
που είχε καταδικαστεί για
μεγάλη ποσότητα ναρκωτι-
κών και πρωτόδικα καταδι-
κάστηκε σε ισόβια δεσμά,
χθες... αθώωθηκε από το
Πενταμελές Εφετείο Κα-
κουρημάτων Θράκης, ενώ
με την ίδια απόφαση ο επί-
σης ισοβίτης φίλος της κα-
ταδικάστηκε τελικά σε κά-
θειρή 15 ετών.

Ο Λιβανέζος Ελίας Πιρ
26 χρόνων και η Τηρεσία
Γκαμπριέλ 32 χρόνων, είχαν

ΣΕ 10 χρόνια κάθειρή μετατράπηκαν τα δις ισόβια που
είχαν επιβληθεί πρωτόδικα στον σεσημασμένο έμπορο
ναρκωτικών Θεοδ. Α. Λαγκαδίτη, 45 χρόνων, συντηρητή
ασανσέρ, από το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών.

Ο Λαγκαδίτης, καθώς και ο Γάλλος συγκατηγορούμενός
του Τιερί Μας, 32 χρόνων, δικάστηκαν χτες από το Πεντα-
μελές Εφετείο της Αθηνών για δεύτερη φορά, αφού ο
Αρείος Πάγος έκανε δεκτή την αίτηση αναιρέσης που
είχαν υποβάλει κατά της απόφασης του ίδιου δικαστη-
ρίου, το οποίο τους είχε επιβάλει κάθειρή 17 και 12
χρόνων, αντίστοιχα.

Πρωτόδικα ο Γάλλος είχε καταδικαστεί σε 17 χρόνια,
ενώ χτες του επιβλήθηκε ποινή 5,5 χρόνων.

★ ΣΤΙΣ 22 Φεβρουαρίου θα
δικαστεί η δικηγόρος Κα-
τερίνα Ιατροπούλου. Κα-
τηγορείται για υποθήωση δύο ισό-
βιτων και για παράβαση του νό-
μου περί ναρκωτικών.
Ναρκωτικά φορτώνουν στην
Ιατροπούλου, ναρκωτικό στη Βο-
γιατζή, φαίνεται ότι οι δικαστικοί
μηχανισμοί τα πάνε καλά με το
«πλάσάρισμα» της ηρωίνης...

συλληφθεί στους Κήπους
Εβρου στις 29 Οκτωβρίου
1987, γιατί μέσα σ' ένα «Σι-
τροέν» είχαν κρύψει 130 κι-
λά χασισέλαιο και 40 κιλά
χασίς, που τα μετέφεραν
από την Τουρκία

το διεθνές αναρχικό κίνημα

-Η κατάσταση αυτή την στιγμή στην
πολωνία για τους αναρχικούς (και γε-
νικότερα για τους ριζοσπαστές αντε-
καθεστωτικούς) είναι αρκετά χαλαρή
και οι περισσότεροι φυλακισμένοι
έχουν απελευθερωθεί. Πφρ' όλα αυτά,
σκλητά αναρχικών διαρκώς ερευνου-
νται και κατασχονται βιβλία, εντυ-
πα και σημειώσεις.

Αυτή την στιγμή υπάρχουν αρκετοί
αναρχικοί στην πολωνία οι περισσότε-
τεροι από τους οποίους δρουν μέσα
απο εναλλακτικά-οικολογικά σχήματα
όπως η WTP. Σε αρκετές όμως πόλεις
η WTP έχουν σχεδόν αμιγή αντιεξου-
σιαστικό χαρακτήρα και κυρία στο
γκιντάνσκ όπου εκδίδεται το αναρχι-
κό περιοδικό "CAPPELLA". Οι πολωνοί
συντροφοί κανουν και μια πρωτοτυπη
εκκλήση, να τους στείλουν ενα...
δυσευρετο είδος στην ΠΟΛΩΝΙΑ σπρεϋ
σε ζωηρά χρώματα (προσοχή... όχι σε
κοκκίνο...).

Όπως λένε οι πολωνοί συντροφοί:
"Οι τοίχοι στην χώρα μας είναι λυ-

πημενοί, γκριζοί, ανεκφραστοί". Δε
στελνουμε λοιπόν οσα πιο πολλά
μπορούμε (οχι παραπάνω απο 3 σ'ενα
πακέτο): KRZYSZTOF GALINSKI
UL. KRASZEWSKIEGO 37/34
81-815 Sopot POLAND

-στο 17ο τεύχος της αμερικανικής
αναρχικής εφημερίδας "Αναρχ", δη-
μοσιεύεται σχεδόν ολοσέλιδο γραμ-
μα της "διαταραχής" σχετικά με τα
γεγονότα μετά την δική του μέλιστα

-στις φυλακές της πολιτείας του Ο-
χάι, 400 περίπου κρατούμενοι, συγκ-
ροτησαν το δικό τους συνδικατο και
κατοπιν προσχώρησαν στο IWW, το αμε-
ρικανικό, αναρχικό εργατικό συνδικα-
το. Ο πρωτεργατής όμως αυτού του
συνδικατου των φυλακισμένων, ο αναρ-
χικός Τζον Περότι οδηγείται σε εξω-
ντωση απο την διευθунση των φυλα-
κών που ελπιζει πως έτσι θα καμφεί
το κίνημα των φυλακισμένων. Ο Τζον
βρίσκεται στην απομόνωση και όλα
τα προσωπικά του αντικείμενα έχουν
κατασχεθεί. Δε εκφράσουμε αμεσα την
αλληλεγγυη μας στην διευθунση:

FOR JOHN PEROTTI
167712, Ρ Ο Β : 45699
LUCASVILLE, OHIO : 45699- 000f
USA

Μια αναρχική ομάδα προστέθηκε στον κατά-
λογο των «ανταρκτηκών» πολιτικών κομμάτων
και κινήσεων που ξεφυτρώνουν τελευταία στη
Γιουγκοσλαβία. Το περιοδικό του Βελιγραδίου
«Πολίτικα Εξπρές», αναγγέλλει στο τεύχος του
που μόλις κυκλοφόρησε, την ίδρυση, στη Σλο-
βενία, πολιτικής ομάδας που φέρει την ονομα-
σία «Ακαδημαϊκή Αναρχική Συμμαχία».

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ έμποροι ναρκωτικών έχουν αποφυλακιστεί κατά το διάστη-
μα 1982-88 καταβάλλοντας υποτιμώδεις εγγυήσεις 10.000 έως 50.000 δρχ. οι
περισσότεροι!! Μόνο σε δύο περιπτώσεις η εγγύηση έφτασε τα δύο εκατομ-
μύρια δρχ.

Τα ονόματα των εμπόρων περιλαμβάνονται σε κατάλογο 1.189 ατόμων κατηγορου-
μένων για παράβαση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών και αποφυλακισθέντων με
εγγύηση που έδωσε ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Β. Ρώτης, απαντώντας σε σχετική
ερώτηση των βουλευτών της Ν.Δ. κ. Καλογιάννη και Βεζδεδράνη.

Στο απαντητικό έγγραφο του υπουργού επισυνάπτονται καταστάσεις με τα ονόμα-
τα, τα αδικήματα, τα ποσά της εγγύησης και την ημερομηνία αποφυλάκισης των 1.189
εμπόρων, εισαγωγών, χρηστών και καλλιεργητών ναρκωτικών ουσιών.

Τα συγκλονιστικά στοιχεία των πινάκων που δόθηκαν από το υπουργείο Δικαιο-
σύνης, αποκαλύπτουν τα απίθανα... «παράθυρα» της νομοθεσίας, τα οποία επιτρέ-
πουν σε επικίνδυνους εμπόρους ναρκωτικών να αποφυλακίζονται καταβάλλοντας
εγγυήσεις, οι οποίες τις περισσότερες φορές δεν ξεπερνούν τις 20.000 δρχ.

Η ευκολία επίσης με την οποία αφήνονται ελεύθεροι οι έμποροι ναρκωτικών
αποτελεί ακόμη μία ένδειξη της ύπαρξης κυκλωμάτων που αναλαμβάνουν έναντι
εξευτελιστικών εγγυήσεων την απόλυση των εμπόρων του «λευκού θανάτου».

• Οι περισσότεροι από τους εμπόρους δεν έκλειναν ούτε ένα μήνα στη φυλακή,
πληρώνοντας μια υποτιμώδη εγγύηση προκειμένου να αφεθούν ελεύθεροι και να
συνεχίσουν το θεαρεστό εργο τους. Παράδειγμα: Κρατούμενος στις φυλακές Κορυ-
δαλλού για κατοχή, μεταφορά και πώληση ναρκωτικών, προφυλακίστηκε στις 3
Ιουνίου του '87 και στις 30 του ίδιου μήνα αφέθηκε ελεύθερος πληρώνοντας 500.000
δρχ! (Λεπτομέρεια: Από την ίδια φυλακή αποφυλακίστηκε κατηγορούμενος για απλή
συνέργεια σε εισαγωγή ναρκωτικών, πληρώνοντας το ίδιο ποσό (500.000 δρχ.) με τους
δύο επικίνδυνους εμπόρους και αφού προηγουμένως κρατήθηκε τρεις μήνες στη
φυλακή).

Και το χειρότερο: δύο αλλοδαποί μεγαλέμποροι ναρκωτικών, ο Αμπάς Μοχάμετ
και Αμπτούλ Λατίφ Ταχ, που κατηγορούνταν για κατοχή και μεταφορά 21 κιλών
κοκαίνης, κρατήθηκαν μόνο δύο μήνες στις φυλακές (από τις 5 Οκτωβρίου του 1987
έως τις 4 Ιανουαρίου του ίδιου χρόνου) πληρώνοντας ο καθένας εγγύηση 2.000.000
δρχ. (μόλις το 1% της αξίας της κοκαίνης που μετέφεραν!!).

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

K. ΣΜΕΡΝΑΙΟ

X. ΜΑΡΙΝΟ

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ
κοινής υσυχίας

